

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

7. syyskuuta 2020

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2020/C 297/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2020/C 297/02 Asia C-378/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 – Valittajana Inclusion Alliance for Europe GEIE ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Väilyslauseke – Seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) yhteydessä tehdyt tukisopimukset – MARE-, Senior- ja ECRN-hankkeet – Komission päätös perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä – Unionin tuomioistuinten toimivalta) 2

2020/C 297/03 Asia C-517/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Milkiyas Addis v. Saksan valtio (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 14 ja 34 artikla – Velvollisuus antaa kansainvälisen suojelun hakijalle tilaisuus henkilökohtaiseen puhutteluun ennen tutkimattajättämispäätöksen tekemistä – Velvollisuuden noudattamatta jättäminen ensimmäisen asteen menettelyssä – Seuraukset) 2

2020/C 297/04	Asia C-584/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 – Valittajana ADR Center SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Välityslauseke – Yksityis-oikeutta koskevan vuosiksi 2007 – 2013 perustetun erityisohjelman puitteissa tehdyt tukisopimukset – Tilintarkastuskertomukset, joissa kyseenalaistetaan tiettyjen kustannusten tukikelpoisuus – Euroopan komission päätös perusteettomasti maksettujen rahamäärien takaisinperinnästä – SEUT 299 artikla – Komission toimivalta täytäntöönpanoperusteena pidettävän päätöksen tekemiseen sopimussuhteissa – Unionin tuomioistuinten toimivalta – Tehokas oikeussuoja)	3
2020/C 297/05	Asia C-311/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hight Court – Irlanti) – Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited ja Maximillian Schrems (Ennakkoratkaisupyyntö – Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 7, 8 ja 47 artikla – Asetus (EU) 2016/679 – 2 artiklan 2 kohta – Soveltamisala – Henkilötietojen siirto kolmanteen maahan kaupallisissa tarkoituksissa – 45 artikla – Tietosuojan riittävyyttä koskeva komission päätös – 46 artikla – Siirrot asianmukaisia suoja-toimia soveltaen – 58 artikla – Valvontaviranomaisten toimivaltuudet – Kolmannen maan viranomaisten toteuttama siirrettyjen tietojen käsittely kansallista turvallisuutta varten – Kolmannen maan tietosuojan riittävyyden arviointi – Päätös 2010/87/EU – Tietosuojaa koskevat vakiolausekkeet henkilötietojen kolmanteen maahan siirtoa varten – Rekisterinpitäjän tarjoamat asianmukaiset suoja-toimet – Pätevyys – Täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1250 – EU:n ja Yhdysvaltojen välisen Privacy Shield -järjestelyn tarjoaman tietosuojan tason riittävyys – Pätevyys – Luonnollisen henkilön, jonka tiedot on siirretty Euroopan unionista Yhdysvaltoihin, tekemä kantelu)	4
2020/C 297/06	Asia C-549/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Romania (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen – Direktiivi (EU) 2015/849 – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja/tai täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys)	5
2020/C 297/07	Asia C-550/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Irlanti (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen – Direktiivi (EU) 2015/849 – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja/tai täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys)	6
2020/C 297/08	Asia C-606/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 – Valittajana Nexans France SAS ja Nexans SA sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Maanalaisten ja merenalaisten voimakapeleiden eurooppalaiset markkinat – Markkinoiden jakaminen hankkeiden yhteydessä – Asetus (EY) N:o 1/2003 – 20 artikla – Euroopan komission tarkastustoimivalta kartellien tai muiden yhteistoimintajärjestelyiden yhteydessä – Toimivalta kopioida tietoja ilman aiempaa tutkintaa ja tutkia niitä tämän jälkeen komission toimitiloissa – Sakot – Täysi toimivalta)	6
2020/C 297/09	Asia C-610/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – AFMB Ltd ym. v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Ennakkoratkaisupyyntö – Siirtotyöläiset – Sosiaaliturva – Sovellettava lainsäädäntö – Asetus (ETY) N:o 1408/71 – 14 artiklan 2 kohdan a alakohta – Käsité ”matkustavan henkilökunnan jäsen yrityksessä” – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 13 artiklan 1 kohdan b alakohta – Käsité ”työnantaja” – Kuorma-autonkuljettajat, jotka työskentelevät tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) jäsenvaltiossa – Kuorma-autonkuljettajat, jotka ovat tehneet työsopimuksen tietyn yrityksen kanssa mutta jotka työskentelevät tosiasiallisesti toisen, kyseisten kuljettajien asuinpaikkavaltioon sijoittautuneen yrityksen alaisuudessa – Työnantajan asemassa olevan yrityksen määrittäminen)	7

2020/C 297/10	Asia C-658/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Bologna – Italia) – UX v. Governo della Repubblica italiana (Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 267 artikla – Kansallisen tuomioistuimen käsite – Arviointiperusteet – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2003/88/EY – Soveltamisala – 7 artikla – Palkallinen vuosiloma – Direktiivi 1999/70/EY – EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – 2 ja 3 lauseke – Määräaikaisen työntekijän käsite – Rauhantuomarit ja varsinaiset tuomarit – Eriäinen kohtelu – 4 lauseke – Syyntäkiellon periaate – Asiallisten syiden käsite)	8
2020/C 297/11	Asia C-686/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – OC ym., Adusbef, Federconsumatori, PB ym. ja QA ym. v. Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero dell'Economia e delle Finanze (Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 63 artikla ja sitä seuraavat artikkelit – Pääomien vapaa liikkuvuus – SEUT 107 artikla ja sitä seuraavat artikkelit – Valtiontuki – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artikla – Elinkeinovapaus – Omistusoikeus – Asetus (EU) N:o 575/2013 – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – 29 artikla – Asetus (EU) N:o 1024/2013 – 6 artiklan 4 kohta – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – Euroopan keskuspankille (EKP) annetut erityistehtävät – Delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014 – Laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alan tekniset sääntelystandardit – Kansallinen säännöstö, jossa asetetaan pankkiosuuskuntien varojen määrää koskeva yläraja ja joka mahdollistaa sen, että osakkuudestaan luopuvien osakkaiden oikeutta siihen, että heidän osuutensa lunastetaan, rajoitetaan)	9
2020/C 297/12	Asia C-714/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 – Valittajana ACTC GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Taiga AB (Muutoksenhaku – EU-tavaramerkki – Asetus (EY) N:o 207/2009 – Hakemus sanamerkin tigha rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemman EU-tavaramerkin TAIGA haltijan esittämä väite – Rekisteröintihakemuksen hylkääminen osittain – 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Sekaannusvaaran arviointi – Vastakkain olevien merkkien merkityssisällön samankaltaisuuden arviointi – 42 artiklan 2 kohta – Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä – Näyttö käytöstä ”joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta” – Tavaroiden itsenäisen alaryhmän määrittäminen)	10
2020/C 297/13	Asia C-771/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Unkari (Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen – Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat – Sähkön ja maakaasun siirtoverkot – Verkkoon pääsyä koskevat edellytykset – Asetus (EY) N:o 714/2009 – 14 artiklan 1 kohta – Asetus (EY) N:o 715/2009 – 13 artiklan 1 kohta – Kustannukset – Verkkoon pääsystä perittävien maksujen vahvistaminen – Direktiivi 2009/72/EY – 37 artiklan 17 kohta – Direktiivi 2009/73/EY – 41 artiklan 17 kohta – Sisäiset oikeussuojakeinot – Tehokkaan oikeussuojan periaate)	10
2020/C 297/14	Asia C-73/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgian valtio, edustajinaan Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie v. Movic BV, Events Belgium BV ja Leisure Tickets & Activities International BV (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 1 artiklan 1 kohta – Soveltamisala – Siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsite – Viranomaisen kuluttajien etujen suojaamiseksi nostama, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva kieltokanne)	11
2020/C 297/15	Asia C-80/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausioji Teisma – Liettua) – Asia, jonka on pannut vireille E. E. (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 650/2012 – Soveltamisala – Käsite ”perintöasia, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia” – Perittävän asuinpaikan käsite – 3 artiklan 2 kohta – Tuomioistuimen käsite – Notaarien kuuluminen tuomioistuinten toimivaltasääntöjen soveltamisalaan – 3 artiklan 1 kohdan g ja i alakohta – Päätöksen ja virallisen asiakirjan käsitteet – 5, 7 ja 22 artikla – Oikeuspaikkasopimus ja perintöasioihin sovellettava laki – 83 artiklan 2 ja 4 kohta – Siirtymämääräykset)	12

2020/C 297/16	Asia C-97/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Köln (Ennakkoratkaisupyyntö – Tullikoodeksi – Tulli-ilmoitukset – Tullikoodeksin 78 artikla – Tulli-ilmoituksen oikaiseminen – Tavaranhaltijan nimi – Tavaranhaltijan henkilöä koskevien tietojen muuttaminen välillisen edustussuhteen olemassaolon esiintuomiseksi – Tuontitodistuksen saaneen henkilön välillinen edustus)	13
2020/C 297/17	Asia C-129/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri v. BV (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2004/80/EY – 12 artiklan 2 kohta – Tahallisten väkivaltarikosten uhreja koskevat kansalliset korvausjärjestelmät, joilla taataan oikeudenmukainen ja riittävä korvaus – Soveltamisala – Rikoksen uhri, joka asuu sen jäsenvaltion alueella, jossa tahallinen väkivaltarikos on tehty – Velvollisuus saattaa tämä rikoksen uhri kansallisen korvausjärjestelmän piiriin – Käsite ”oikeudenmukainen ja riittävä korvaus” – Jäsenvaltion vastuu unionin oikeuden rikkomisesta)	13
2020/C 297/18	Yhdistetyt asiat C-133/19, C-136/19 ja C-137/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Conseil d’État – Belgia) – B. M. M. (C-133/19 ja C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19) v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheenyhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 4 artiklan 1 kohta – Alaikäisen lapsen käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohta – Lapsen etu – Perusoikeuskirjan 47 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoin – Päätöksentekomenettelyn tai päätöstä, jolla perheenyhdistämistä koskeva hakemus on hylätty, koskevan oikeudenkäyntimenettelyn aikana täysi-ikäisiksi tulleet perheenkokoajan lapset)	14
2020/C 297/19	Yhdistetyt asiat C-224/19 ja C-259/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2020 (Ennakkoratkaisupyyntöt, jotka ovat esittäneet Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca ja Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Espanja) – CY v. Caixabank SA (C-224/19) sekä LG ja BK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19) (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimukset – Kiinnelainat – Kohtuuttomat ehdot – Ehto, jossa lainanottaja veloitetaan maksamaan kaikki kiinnelainan perustamisesta ja kuolettamisesta aiheutuvat kulut – Mainittujen ehtojen pätemättömyyden toteamisen vaikutukset – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kulujen jakaminen – Kansallisten dispositiivisten säännösten soveltaminen – 3 artiklan 1 kohta – Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arviointi – 4 artiklan 2 kohta – Arviointi ei koske sopimuksen pääkohdetta tai hinnan tai korvauksen asianmukaisuutta koskevia sopimusehtoja – Edellytys – 5 artikla – Velvollisuus laatia sopimusehdot selkeästi ja ymmärrettävästi – Oikeudenkäyntikulut – Vanhentuminen – Tehokkuuseriaate)	15
2020/C 297/20	Asia C-249/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul București – Romania) – JE v. KF (Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 1259/2010 – Tiiviimpi yhteistyö avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla – Yhdenmukaiset säännöt – 10 artikla – Tuomioistuinvaltion lain soveltaminen)	16
2020/C 297/21	Asia C-253/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Guimarães – Portugali) – MH ja NI v. OJ ja Novo Banco SA (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyttömyysmenettelyt – Asetus (EU) 2015/848 – 3 artikla – Kansainvälinen toimivalta – Velallisen pääintressien keskus – Yksityishenkilö, joka ei harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa – Kumottavissa oleva oletama, jonka mukaan kyseisen henkilön pääintressien keskus on hänen vakinainen asuinpaikkansa – Olettaman kumoaminen – Tilanne, jossa velallisen ainoa kiinteistö sijaitsee vakinaisen asuinjäsenvaltion ulkopuolella)	16
2020/C 297/22	Asia C-411/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – WWF Italia o.n.l.u.s., ym. v. Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 92/43/ETY – 6 artikla – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu – Erityisten suojelutoimien alueet – Tieosuuden rakentaminen – Kyseisen hankkeen erityisten suojelutoimien alueeseen aiheuttamien vaikutusten arviointi – Hyväksyntä – Erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat syyt)	17

2020/C 297/23	Asia C-424/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Cabinet de avocat UR v. Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ ja NK (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2006/112/EY – Arvonlisävero – 9 artiklan 1 kohta – Verovelvollisen käsite – Asianajajan ammattia harjoittava henkilö – Lainvoimainen tuomioistuinratkaisu – Oikeusvoiman periaate – Tämän periaatteen ulottuvuus siinä tapauksessa, että kyseinen ratkaisu on unionin oikeuden vastainen)	18
2020/C 297/24	Asia C-496/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria regionale della Campania – Italia) Antonio Capaldo SpA v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno (Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Yhteisön tullikoodeksi – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – Tavaroiden tarkastus – Tulli-ilmoitusta koskeva oikaisupyyntö – Jälkitarkastus)	19
2020/C 297/25	Asia C-686/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa (Senāts) – Latvia) – SIA "Soho Group" v. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kulutusluottosopimukset – Direktiivi 2008/48/EY – Kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten käsite – Laina-ajan pidentämisestä aiheutuvat kulut)	19
2020/C 297/26	Asia C-436/19 P: Valitus, jonka Abaco Energy SA ym. ovat tehneet 6.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-186/18, Abaco Energy ym. v. komissio, 25.3.2019 antamasta määräyksestä	20
2020/C 297/27	Asia C-176/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 7.4.2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	20
2020/C 297/28	Asia C-179/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 7.4.2020 – Fondul Proprietatea SA v. Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, selvitystilassa, SC Complexul Energetic Oltenia SA ja Compania Națională de Transport al Energiei Electrice "Transelectrica" SA	21
2020/C 297/29	Asia C-182/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Suceava (Romania) on esittänyt 23.4.2020 – BE ja DT v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl – lichidator judiciar al BE ja EP	22
2020/C 297/30	Asia C-217/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Overijssel (Alankomaat) on esittänyt 25.5.2020 – XXXX v. Staatssecretaris van Financiën	22
2020/C 297/31	Asia C-218/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureș (Romania) on esittänyt 27.5.2020 – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD v. SC Samidani Trans SRL	23
2020/C 297/32	Asia C-225/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Constanța (Romania) on esittänyt 29.5.2020 – Euro Delta Danube SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea	23
2020/C 297/33	Asia C-233/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.6.2020 – WD v. job-medium GmbH, selvitystilassa	24
2020/C 297/34	Asia C-237/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 5.6.2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV ja Heitrans International BV	25
2020/C 297/35	Asia C-241/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) on esittänyt 5.6.2020 – BJ v. Belgian valtio	26
2020/C 297/36	Asia C-245/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Midden-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 29.5.2020 – X ja Z v. Autoriteit Persoonsgegevens	27

2020/C 297/37	Asia C-246/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka echtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) on esittänyt 3.6.2020 – Openbaar Ministerie v. EA	28
2020/C 297/38	Asia C-251/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 10.6.2020 – Gtflix Tv v. DR	28
2020/C 297/39	Asia C-253/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep Brussel (Belgia) on esittänyt 9.6.2020 – Impexco NV v. Novartis AG	29
2020/C 297/40	Asia C-254/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep Brussel (Belgia) on esittänyt 9.6.2020 – PI Pharma NV v. Novartis AG ja Novartis Pharma NV	29
2020/C 297/41	Asia C-269/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 18.6.2020 – Finanzamt T v. S	30
2020/C 297/42	Asia C-274/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Massa (Italia) on esittänyt 19.6.2020 – GN ja WX v. Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara	31
2020/C 297/43	Asia C-283/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 25.6.2020 – CO, ME, GC ja 42 muuta kantajaa v. MJ, Euroopan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), Euroopan unionin neuvosto ja EULEX KOSOVO	32
2020/C 297/44	Asia C-288/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judiciaire – Bobigny (Ranska) on esittänyt 30.6.2020 – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD	32
2020/C 297/45	Asia C-289/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Paris (Ranska) on esittänyt 30.6.2020 – IB v. FA	34
2020/C 297/46	Asia C-290/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Satversmes tiesa (Latvia) on esittänyt 30.6.2020 – AS Latvijas Gāze v. Saeima ja Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija	34
2020/C 297/47	Asia C-299/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 6.7.2020 – Icade Promotion Logement SAS v. Ministre de l'Action et des Comptes Publicques	35
2020/C 297/48	Asia C-328/20: Kanne 22.7.2020 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	36
2020/C 297/49	Asia C-331/20 P: Valitus, jonka Volotea, SA on tehnyt 22.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-607/17, Volotea v. komissio, 13.5.2020 antamasta tuomiosta	37
2020/C 297/50	Asia C-343/20 P: Valitus, jonka easyJet Airline Co. Ltd on tehnyt 23.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-8/18, easyJet Airline v. komissio, 13.5.2020 antamasta tuomiosta	38
Unionin yleinen tuomioistuin		
2020/C 297/51	Asia T-371/20: Kanne 15.6.2020 – Pollinis France v. komissio	39
2020/C 297/52	Asia T-381/20: Kanne 20.6.2020 – Datax v. REA	39
2020/C 297/53	Asia T-392/20: Kanne 19.6.2020 – Flašker v. komissio	40
2020/C 297/54	Asia T-404/20: Kanne 27.6.2020 – Global Translation Solutions v. komissio	41
2020/C 297/55	Asia T-415/20: Kanne 3.7.2020 – KT v. EIP	42
2020/C 297/56	Asia T-425/20: Kanne 3.7.2020 – KU v. EUH	43
2020/C 297/57	Asia T-435/20: Kanne 7.7.2020 – JR v. komissio	44
2020/C 297/58	Asia T-440/20: Kanne 10.7.2020 – Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio	44

2020/C 297/59	Asia T-441/20: Kanne 10.7.2020 – Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komisio	45
2020/C 297/60	Asia T-442/20: Kanne 13.7.2020 – Grangé ja Van Strydonck v. EUIPO – Nema (âme)	46
2020/C 297/61	Asia T-443/20: Kanne 13.7.2020 – Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform (Etiketit)	46
2020/C 297/62	Asia T-457/20: Kanne 13.7.2020 – VeriGraft v. EASME	47
2020/C 297/63	Asia T-464/20: Kanne 21.7.2020 – Eggy Food v. EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)	48
2020/C 297/64	Asia T-474/20: Kanne 24.7.2020 – LD v. komisio	48

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2020/C 297/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 287, 31.8.2020

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 279, 24.8.2020

EUVL C 271, 17.8.2020

EUVL C 262, 10.8.2020

EUVL C 255, 3.8.2020

EUVL C 247, 27.7.2020

EUVL C 240, 20.7.2020

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 – Valittajana Inclusion Alliance for Europe GEIE ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-378/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Välityslauseke – Seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) yhteydessä tehdyt tukisopimukset – MARE-, Senior- ja ECRN-hankkeet – Komission päätös perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä – Unionin tuomioistuinten toimivalta)

(2020/C 297/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Inclusion Alliance for Europe GEIE (edustajat: aluksi A. D'Amico ja S. Famiani, avvocati, sitten A. D'Amico)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Moro, S. Delaude ja L. Di Paolo, sitten F. Moro ja S. Delaude, avustajanaan D. Gullo, avvocato)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 21.4.2016 antama määräys Inclusion Alliance for Europe vastaan komissio (T-539/13, ei julkaistu, EU:T:2016:235) kumotaan.
- 2) Asia T-539/13 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Milkiyas Addis v. Saksan valtio

(Asia C-517/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 14 ja 34 artikla – Velvollisuus antaa kansainvälisen suojelun hakijalle tilaisuus henkilökohtaiseen puhutteluun ennen tutkimattajättämispäätöksen tekemistä – Velvollisuuden noudattamatta jättäminen ensimmäisen asteen menettelyssä – Seuraukset)

(2020/C 297/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Milkiyas Addis

Vastapuoli: Saksan valtio

Tuomiolauselma

Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 14 ja 34 artiklaa on tulkittava siten, että kun kansallisen säännösten nojalla se, ettei ole noudatettu velvollisuutta antaa kansainvälisen suojelun hakijalle tilaisuus henkilökohtaiseen puhutteluun ennen kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaan perustuvan tutkimattajättämispäätöksen tekemistä, ei johda tämän päätöksen kumoamiseen ja asian palauttamiseen määrittävälle viranomaiselle, mainitut artiklat ovat esteenä tällaiselle säännöstölle, paitsi jos tämän säännösten mukaan on mahdollista, että mainittuun päätökseen kohdistamassaan muutoksenhakumenettelyssä hakija esittää henkilökohtaisesti kaikki argumenttinsa kyseistä päätöstä vastaan kuulemisessa, jossa noudatetaan kyseisen direktiivin 15 artiklassa säädettyjä sovellettavia perustavanlaatuisia edellytyksiä ja takeita, ja nämä argumentit eivät voi johtaa muunlaiseen päätökseen.

(¹) EUVL C 392, 20.11.2017

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 – Valittajana ADR Center SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-584/17 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Välityslauseke – Yksityisoikeutta koskevan vuosiksi 2007 – 2013 perustetun erityisohjelman puitteissa tehdyt tukisopimukset – Tilintarkastuskertomukset, joissa kyseenalaistetaan tiettyjen kustannusten tukikelpoisuus – Euroopan komission päätös perusteettomasti maksettujen rahamäärien takaisinperinnästä – SEUT 299 artikla – Komission toimivalta täytäntöönpanoperusteena pidettävän päätöksen tekemiseen sopimussuhteissa – Unionin tuomioistuinten toimivalta – Tehokas oikeussuoja)

(2020/C 297/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: ADR Center SpA (edustajat: A. Guillerme ja T. Bontinck, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) ADR Center SpA vastaa kahdesta kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Euroopan komissio vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan yksi kolmasosa ADR Center SpA:n oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 5, 8.1.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited ja Maximillian Schrems

(Asia C-311/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 7, 8 ja 47 artikla – Asetus (EU) 2016/679 – 2 artiklan 2 kohta – Soveltamisala – Henkilötietojen siirto kolmanteen maahan kaupallisissa tarkoituksissa – 45 artikla – Tietosuojan riittävyttä koskeva komission päätös – 46 artikla – Siirrot asianmukaisia suoja-toimia soveltaen – 58 artikla – Valvontaviranomaisten toimivaltuudet – Kolmannen maan viranomaisten toteuttama siirrettyjen tietojen käsittely kansallista turvallisuutta varten – Kolmannen maan tietosuojan riittävyyden arviointi – Päätös 2010/87/EU – Tietosuoja koskevat vakiolausekkeet henkilötietojen kolmanteen maahan siirtoa varten – Rekisterinpitäjän tarjoamat asianmukaiset suoja-toimet – Pätevyys – Täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1250 – EU:n ja Yhdysvaltojen välisen Privacy Shield -järjestelyn tarjoaman tietosuojan tason riittävyys – Pätevyys – Luonnollisen henkilön, jonka tiedot on siirretty Euroopan unionista Yhdysvaltoihin, tekemä kantelu)

(2020/C 297/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Data Protection Commissioner

Vastaajat: Facebook Ireland Limited ja Maximillian Schrems

Muut osapuolet: Amerikan Yhdysvallat, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc. ja Digitaleurope

Tuomiolauselma

- 1) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluu henkilötietojen siirto, jonka jäsenvaltioon sijoittautunut talouden toimija toteuttaa kaupallisessa tarkoituksessa siirtämällä tiedot kolmanteen maahan sijoittautuneelle talouden toimijalle, riippumatta siitä, että kyseisen kolmannen maan viranomaiset voivat tämän siirron kuluessa tai sen jälkeen käsitellä näitä tietoja yleistä turvallisuutta, puolustusta ja valtion turvallisuutta varten.
- 2) Asetuksen 2016/679 46 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että näissä säännöksissä vaadituilla asianmukaisilla suoja-toimenpiteillä, täytäntöönpanokelpoisilla oikeuksilla ja tehokkailla oikeussuojakeinoilla on varmistettava, että henkilöiden, joiden henkilötietoja siirretään kolmanteen maahan tietosuoja koskevien vakiolausekkeiden perusteella, saavat sellaisen suojan tason, joka pääosiltaan vastaa tasoa, joka taataan Euroopan unionissa tämän asetuksen, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan valossa, nojalla. Tätä varten tällaisen siirron yhteydessä varmistetun suojan tason arvioinnissa on muun muassa otettava huomioon yhtäältä unioniin sijoittautuneen rekisterinpitäjän tai sen henkilötietojen käsittelijän ja asianomaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen siirron vastaanottajan välillä sovitut sopimusmääräykset ja toisaalta, siltä osin kuin kyse on tämän kolmannen maan viranomaisten mahdollisesta pääsystä näin siirrettyihin henkilötietoihin, tämän maan oikeusjärjestelmään liittyvät merkitykselliset tekijät, erityisesti mainitun asetuksen 45 artiklan 2 kohdassa mainitut tekijät.
- 3) Asetuksen 2016/679 58 artiklan 2 kohdan f ja j alakohtaa on tulkittava siten, että jollei Euroopan komissio ole pätevästi tehnyt tietosuojan riittävyttä koskevaa päätöstä, toimivaltaisen valvontaviranomaisen on keskeytettävä tai kiellettävä komission antamiin tietosuoja koskeviin vakiolausekkeisiin perustuva henkilötietojen siirto kolmanteen maahan, jos tämä valvontaviranomainen katsoo kaikkien tämän siirron olosuhteiden valossa, että näitä lausekkeitä ei noudateta tai voida noudattaa tässä kolmannessa maassa ja että unionin oikeudessa, erityisesti tämän asetuksen 45 ja 46 artiklassa ja perusoikeuskirjassa, vaadittua siirrettyjen tietojen suoja ei voida varmistaa muilla keinoilla, siltä osin kuin unioniin sijoittautunut rekisterinpitäjä tai sen henkilötietojen käsittelijä ei itse ole keskeyttänyt tai lopettanut siirtoa.

- 4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisista mallisopimuslausekkeista henkilötietojen siirtoa varten kolmansiin maihin sijoittautuneille henkilötietojen käsittelijöille 5.2.2010 annetun komission päätöksen 2010/87/EU, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.2016 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/2297, perusoikeuskirjan 7, 8 ja 47 artiklan perusteella suoritetussa tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka vaikuttaisi tämän päätöksen pätevyYTEEN.
- 5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY nojalla EU:n ja Yhdysvaltojen välisen Privacy Shield -järjestelyn tarjoaman tietosuojan tason riittävydestä 12.7.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1250 on pätemätön.

(¹) EUVL C 249, 16.7.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Romania

(Asia C-549/18) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen – Direktiivi (EU) 2015/849 – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja/tai täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys)

(2020/C 297/06)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae ja L. Radu Bouyon)

Vastaaja: Romania (asiamiehet: aluksi C.-R. Canțăr, E. Gane, L. Lițu ja R. I. Hațeganu, sittemmin kolme viimeksi mainittua)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: C. Pochet, P. Cottin ja J.-C. Halleux), Viron tasavalta (asiamies: N. Grünberg), Ranskan tasavalta (asiamiehet: A.-L. Desjonquères, B. Fodda ja J.-L. Carré) ja Puolan tasavalta (asiamies B. Majczyna)

Tuomiolauselma

- 1) Romania ei ole noudattanut rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 67 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut 8.12.2017 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä antanut kaikkia direktiivin 2015/849 noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä näin ollen ilmoittanut näistä säännöksistä Euroopan komissiolle.
- 2) Romania veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 3 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 3) Romania veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Belgian kuningaskunta, Viron tasavalta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EUVL C 381, 22.10.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Irlanti(Asia C-550/18) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen – Direktiivi (EU) 2015/849 – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja/tai täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys)

(2020/C 297/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Scharf, L. Flynn ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Irlanti (asiamiehet: G. Hodge, M. Browne ja A. Joyce, avustajinaan G. Gilmore, BL, ja de P. McGarry, SC)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Viron tasavalta (asiamies: N. Grünberg) ja Ranskan tasavalta (asiamiehet: A.-L. Desjonquères, B. Fodda ja J.-L. Carré)

Tuomiolauselman

- 1) Irlanti ei ole noudattanut rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 67 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut 8.3.2018 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä antanut kaikkia direktiivin 2015/849 noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä näin ollen ilmoittanut näistä säännöksistä Euroopan komissiolle.
- 2) Irlanti veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 2 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 3) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Viron tasavalta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 436, 3.12.2018

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 – Valittajana Nexans France SAS ja Nexans SA sekä muuna osapuolena Euroopan komissio(Asia C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Maanalaisten ja merenalaisten voimakkaapeleiden eurooppalaiset markkinat – Markkinoiden jakaminen hankkeiden yhteydessä – Asetus (EY) N:o 1/2003 – 20 artikla – Euroopan komission tarkastustoimivalta kartellien tai muiden yhteistoimintajärjestelyiden yhteydessä – Toimivalta kopioida tietoja ilman aiempaa tutkintaa ja tutkia niitä tämän jälkeen komission toimitiloissa – Sakot – Täysi toimivalta)

(2020/C 297/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Nexans France SAS ja Nexans SA (edustajat: M. Powell, advocaat, G. Forwood, avocate, A. Rogers, Solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin ja F. Castilla Contreras)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Nexans France SAS ja Nexans SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 427, 26.11.2018

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – AFMB Ltd ym. v. Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Asia C-610/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Siirtotyöläiset – Sosiaaliturva – Sovellettava lainsäädäntö – Asetus (ETY) N:o 1408/71 – 14 artiklan 2 kohdan a alakohta – Käsite ”matkustavan henkilökunnan jäsen yrityksessä” – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 13 artiklan 1 kohdan b alakohta – Käsite ”työnantaja” – Kuorma-autonkuljettajat, jotka työskentelevät tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) jäsenvaltiossa – Kuorma-autonkuljettajat, jotka ovat tehneet työsopimuksen tietyn yrityksen kanssa mutta jotka työskentelevät tosiasiallisesti toisen, kyseisten kuljettajien asuinpaikkavaltioon sijoittautuneen yrityksen alaisuudessa – Työnantajan asemassa olevan yrityksen määrittäminen)

(2020/C 297/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittajat: AFMB Ltd ym.

Vastapuoli: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 631/2004, 14 artiklan 2 alakohdan a alakohta ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 22.5.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 465/2012, 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettu kansainvälisen liikenteen kuorma-autonkuljettajan työnantaja on yritys, joka käyttää mainittuun kuljettajaan nähden tosiasiallista työjohtovaltaa, jonka kannettavaksi hänestä aiheutuvat palkkakustannukset tosiasiaa tulevat ja jolla on tosiasiallinen toimivalta irtisanoa kyseinen kuljettaja, eikä yritys, jonka kanssa kyseinen kuljettaja on muodollisesti tehnyt työsopimuksen ja joka esitetään kyseisessä sopimuksessa muodollisesti tämän saman kuljettajan työnantajana.

(¹) EUVL C 455, 17.12.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Bologna – Italia) – UX v. Governo della Repubblica italiana

(Asia C-658/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 267 artikla – Kansallisen tuomioistuimen käsite – Arviointiperusteet – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2003/88/EY – Soveltamisala – 7 artikla – Palkallinen vuosiloma – Direktiivi 1999/70/EY – EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus – 2 ja 3 lauseke – Määräaikaisen työntekijän käsite – Rauhantuomarit ja varsinaiset tuomarit – Eriäinen kohtelu – 4 lauseke – Syrjintäkiellon periaate – Asiallisten syiden käsite)

(2020/C 297/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Bologna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UX

Vastaaja: Governo della Repubblica italiana

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että Giudice di pace (rauhantuomari, Italia) kuuluu kyseisessä artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion tuomioistuimen käsitteen alaan.
- 2) Tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että rauhantuomari, joka tehtäviensä yhteydessä tekee aitoja ja todellisia työsuorituksia, jotka eivät ole täysin epäolennaisia ja toisarvoisia ja joista hän saa korvauksia, jotka ovat luonteeltaan vastiketta, voi kuulua kyseisessä säännöksessä ja määräyksessä tarkoitetun työntekijän käsitteen alaan, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.
- 3) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseiseen määräykseen sisältyvä määräaikaisen työntekijän käsite voi kattaa rajoitetuksi ajaksi nimitetyn rauhantuomarin, joka tekee tehtäviensä yhteydessä aitoja ja todellisia työsuorituksia, jotka eivät ole täysin epäolennaisia ja toisarvoisia ja joista hän saa korvauksia, jotka ovat luonteeltaan vastiketta, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomarin on tarkastettava.
- 4) Direktiivin 1999/70 liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa ei säädetä sellaisesta rauhantuomareiden oikeudesta saada 30 päivää palkallista vuosilomaa, josta on säädetty ammattituomareiden osalta, siinä tilanteessa, että kyseinen rauhantuomari kuuluisi puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitetun määräaikaisen työntekijän käsitteen alaan ja että hän olisi varsinaisen tuomarin tilanteeseen rinnastettavassa olevassa tilanteessa, jollei tällaista erilaista kohtelua voida oikeuttaa eroavaisuuksilla pätevyysvaatimuksissa ja niiden tehtävien luonteella, joista varsinaisten tuomarien on vastattava, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

⁽¹⁾ EUVL C 25, 21.1.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – OC ym., Adusbef, Federconsumatori, PB ym. ja QA ym. v. Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Asia C-686/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkittavaksi ottaminen – SEUT 63 artikla ja sitä seuraavat artiklat – Pääomien vapaa liikkuvuus – SEUT 107 artikla ja sitä seuraavat artiklat – Valtiontuki – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artikla – Elinkeinovapaus – Omistusoikeus – Asetus (EU) N:o 575/2013 – Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimukset – 29 artikla – Asetus (EU) N:o 1024/2013 – 6 artiklan 4 kohta – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – Euroopan keskuspankille (EKP) annetut erityistehtävät – Delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014 – Laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alan tekniset sääntelystandardit – Kansallinen säännöstö, jossa asetetaan pankkiosuuskuntien varojen määrää koskeva yläraja ja joka mahdollistaa sen, että osakkuudestaan luopuvien osakkaiden oikeutta siihen, että heidän osuutensa lunastetaan, rajoitetaan)

(2020/C 297/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: OC ym., Adusbef, Federconsumatori, PB ym. ja QA ym.

Vastapuolet: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero dell'Economia e delle Finanze

Muut osapuolet: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ ym., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA ja Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Tuomiolauselma

- 1) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 29 artiklaa, asetuksen N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla 7.1.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 10 artiklaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa perustettua pankkiosuuskuntaa kieltäytymästä oman pääoman ehtoisten instrumenttiansa lunastamisesta mutta jonka mukaan kyseiset pankit voivat lykätä osakkuudestaan luopuvan osakkaan osuuden lunastusta rajoittamattomaksi ajaksi ja rajoittaa lunastuksesta korvauksena maksettavaa määrää kokonaan tai osittain, jos tällaisen mahdollisuuden käyttämisen yhteydessä lunastamiselle asetettavat rajoitukset eivät ylitä sitä, mikä on mainittujen pankkien vakavaraisuustilanteen kannalta tarpeen sen varmistamiseksi, että niiden liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit voidaan lukea ydinpääomainstrumenteiksi (CET1), kun otetaan huomioon muun muassa delegoidun asetuksen N:o 241/2014 10 artiklan 3 kohdassa mainitut seikat, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.
- 2) SEUT 63 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa vahvistetaan kyseisessä jäsenvaltiossa osuuskuntamuotoisiksi rajoitetun vastuun yhtiöiksi perustettujen pankkiosuuskuntien pankkitoiminnan harjoittamiselle varoja koskeva enimmäismäärä, jonka ylityessä kyseisten pankkien on muututtava osakeyhtiöiksi, vähennettävä varojaan niin, että ne jäävät kyseisen rajan alapuolelle, tai hakeuduttava selvitystilaan, jos kyseinen säännöstö on omiaan takaamaan sillä tavoiteltavien yleisen edun mukaisten tavoitteiden toteutumisen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen niiden saavuttamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

⁽¹⁾ EUVL C 35, 28.1.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 – Valittajana ACTC GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Taiga AB

(Asia C-714/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – EU-tavaramerkki – Asetus (EY) N:o 207/2009 – Hakemus sanamerkin tigha rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemman EU-tavaramerkin TAIGA haltijan esittämä väite – Rekisteröintihakemuksen hylkääminen osittain – 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Sekaannusvaaran arviointi – Vastakkain olevien merkkien merkityssisällön samankaltaisuuden arviointi – 42 artiklan 2 kohta – Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä – Näyttö käytöstä ”joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta” – Tavaroiden itsenäisen alaryhmän määrittäminen)

(2020/C 297/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: ACTC GmbH (edustajat: V. Hoene, D. Eickemeier ja S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Gája), Taiga AB (edustajat: C. Eckhart, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl ja C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään
- 2) ACTC GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 4.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 – Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-771/18) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat – Sähkön ja maakaasun siirtoverkot – Verkkoon pääsyä koskevat edellytykset – Asetus (EY) N:o 714/2009 – 14 artiklan 1 kohta – Asetus (EY) N:o 715/2009 – 13 artiklan 1 kohta – Kustannukset – Verkkoon pääsystä perittävien maksujen vahvistaminen – Direktiivi 2009/72/EY – 37 artiklan 17 kohta – Direktiivi 2009/73/EY – 41 artiklan 17 kohta – Sisäiset oikeussuojakeinot – Tehokkaan oikeussuojan periaate)

(2020/C 297/13)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja K. Talabér-Ritz)

Vastaaja: Unkari (asiamiehet: aluksi M. Z. Fehér ja Z. Wagner, sitten M. Z. Fehér)

Tuomiolauselma

- 1) Unkari ei ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY 37 artiklan 17 kohdan eikä maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 17 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon verkkoon pääsystä perittävien maksujen vahvistamisesta annettuja kansallisen sääntelyviranomaisen asetuksia vastaan.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Unkari vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 139, 15.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgian valtio, edustajinaan Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie v. Movic BV, Events Belgium BV ja Leisure Tickets & Activities International BV

(Asia C-73/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 1 artiklan 1 kohta – Soveltamisala – Siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsite – Viranomaisen kuluttajien etujen suojaamiseksi nostama, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva kieltokanne)

(2020/C 297/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Belgian valtio, edustajinaan Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie, ja Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, nykyisin Algemene Directie Economische Inspectie

Vastapuolet: Movic BV, Events Belgium BV ja Leisure Tickets & Activities International BV

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 1 artiklan 1 kohtaa on tulkitettava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettuna siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsitteen alaan kuuluu jäsenvaltion viranomaisten toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita elinkeinonharjoittajia vastaan nostama kanne, jossa kyseiset viranomaiset vaativat ensisijaisesti toteamaan rikkomiset, jotka muodostuvat väitetysti lakia rikkovista sopimattomista kaupallisista menettelyistä, ja määräämään, että ne on lopetettava, ja liitännäisesti määräämään julkaisutoimenpiteistä ja uhkasakosta.

(¹) EUVL C 139, 15.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – Asia, jonka on pannut vireille E. E.

(Asia C-80/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 650/2012 – Soveltamisala – Käsite ”perintöasia, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia” – Perittävän asuinpaikan käsite – 3 artiklan 2 kohta – Tuomioistuimen käsite – Notaarien kuuluminen tuomioistuinten toimivaltasääntöjen soveltamisalaan – 3 artiklan 1 kohdan g ja i alakohta – Päätöksen ja virallisen asiakirjan käsitteet – 5, 7 ja 22 artikla – Oikeuspaikkasopimus ja perintöasioihin sovellettava laki – 83 artiklan 2 ja 4 kohta – Siirtymämääräykset)

(2020/C 297/15)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

E. E.

Muut osapuolet: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė ja K. D. E

Tuomiolauselma

- 1) Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 650/2012 on tulkittava siten, että käsitteen ”perintöasia, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia” soveltamisalaan kuuluu tilanne, jossa perittävä, joka oli jäsenvaltion kansalainen, asui kuolinhetkellään toisessa jäsenvaltiossa, mutta ei ollut katkaissut siteitään ensin mainittuun jäsenvaltioon, jossa hänen jäämistönsä muodostava omaisuus sijaitsee, kun taas hänen perillistensä asuinpaikka on näissä kahdessa jäsenvaltiossa. Perimysasiaa käsittelevän viranomaisen on vahvistettava tässä asetuksessa tarkoitetuksi perittävän asuinpaikaksi vain yksi mainituista jäsenvaltioista.
- 2) Asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ellei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamasta tarkistuksesta muuta ilmene, liettualaiset notaarit eivät hoida lainkäyttötehtäviä, kun ne antavat kansallisen todistuksen perimysoikeudesta. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin määritettävä, toimivatko nämä notaarit oikeusviranomaisen valtuutuksella tai valvonnassa ja voidaanko heidät näin ollen luokitella samassa säännöksessä tarkoitetuiksi tuomioistuimiksi.
- 3) Asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että jos ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että liettualaiset notaarit voidaan luokitella kyseisessä asetuksessa tarkoitetuiksi tuomioistuimiksi, heidän antamansa todistuksen perimysoikeudesta voidaan katsoa olevan tässä säännöksessä tarkoitettu päätös, joten sen antamiseksi nämä notaarit voivat soveltaa mainitun asetuksen II luvussa säädettyjä toimivaltasääntöjä.
- 4) Asetuksen N:o 650/2012 4 ja 59 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion notaari, jota ei ole luokiteltu kyseisessä asetuksessa tarkoitetuksi tuomioistuimeksi, voi mainitussa asetuksessa säädettyjä yleisiä toimivaltasääntöjä soveltamatta antaa kansallisia todistuksia perimysoikeudesta. Jos ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kyseiset todistukset täyttävät saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyt edellytykset, ja niitä voidaan siten pitää tässä säännöksessä tarkoitettuina virallisina asiakirjoina, ne saavat aikaan muissa jäsenvaltioissa oikeusvaikutukset, jotka asetuksen N:o 650/2012 59 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 1 kohdan perusteella kuuluvat virallisille asiakirjoille.
- 5) Asetuksen N:o 650/2012 4, 5, 7 ja 22 artiklaa sekä 83 artiklan 2 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että perittävän tahto ja hänen perillistensä välinen sopimus voivat johtaa siihen, että perintöasioissa toimivaltaiseksi tuomioistuimeksi ja perimyksen sovellettavaksi lainsäädännöksi määritetään muun jäsenvaltion kuin sen, joka perustuu kyseisessä asetuksessa säädettyihin kriteereihin, tuomioistuin ja lainsäädäntö.

⁽¹⁾ EUVL C 148, 29.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Köln

(Asia C-97/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tullikoodeksi – Tulli-ilmoitukset – Tullikoodeksin 78 artikla – Tulli-ilmoituksen oikaiseminen – Tavaranhaltijan nimi – Tavaranhaltijan henkilöä koskevien tietojen muuttaminen välillisen edustussuhteen olemassaolon esiintuomiseksi – Tuontitodistuksen saaneen henkilön välillinen edustus)

(2020/C 297/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Köln

Tuomiolauselma

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 78 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tulliviranomaiset voivat hyväksyä sellaisen tulli-ilmoituksen uudelleentutkimisesta esitetyn pyynnön, jolla pyritään siihen, että ilmoituksessa näkyy valtuutuksensaajan, joka oli ilmoittanut virheellisesti toimineensa yksinomaan omilla nimissään ja omaan lukuunsa siitä huolimatta, että sillä oli tuontitodistuksen haltijana olevan henkilön antama valtakirja, ja sen valtuutuksenantajan, jonka lukuun ilmoitus oli tehty, välillä oleva välillinen edustussuhde.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 27.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri v. BV

(Asia C-129/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2004/80/EY – 12 artiklan 2 kohta – Tahallisten väkivaltarikosten uhreja koskevat kansalliset korvausjärjestelmät, joilla taataan oikeudenmukainen ja riittävä korvaus – Soveltamisala – Rikoksen uhri, joka asuu sen jäsenvaltion alueella, jossa tahallinen väkivaltarikos on tehty – Velvollisuus saattaa tämä rikoksen uhri kansallisen korvausjärjestelmän piiriin – Käsite ”oikeudenmukainen ja riittävä korvaus” – Jäsenvaltion vastuu unionin oikeuden rikkomisesta)

(2020/C 297/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Vastapuoli: BV

Muu osapuoli: Procura della Repubblica di Torino

Tuomiolauselma

- 1) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että järjestelmä, joka koskee jäsenvaltion sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta unionin oikeuden rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta, on sovellettavissa sillä perusteella, että tämä jäsenvaltio ei ole pannut oikea-aikaisesti täytäntöön rikoksen uhreille maksettavista korvauksista 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/80/EY 12 artiklan 2 kohtaa, rikoksen uhrien osalta, jotka asuvat mainitussa jäsenvaltiossa, jonka alueella tahallinen väkivaltarikos on tehty.
- 2) Direktiivin 2004/80 12 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tahallisten väkivaltarikosten uhreja koskevasta kansallisesta korvausjärjestelmästä seksuaalisen väkivallan uhreille myönnettyä kiinteämääräistä korvausta ei voida pitää tässä säännöksessä tarkoitettuina tavoin oikeudenmukaisena ja riittävänä, jos se vahvistetaan ottamatta huomioon tehdystä rikoksesta uhreille aiheutuneiden seurausten vakavuutta ja jos se ei siis myötävaikuta riittävässä määrin aiheutuneen aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen korjaamiseen.

(¹) EUVL C 182, 27.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Conseil d'État – Belgia) – B. M. M. (C-133/19 ja C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19) v. Belgian valtio

(Yhdistetyt asiat C-133/19, C-136/19 ja C-137/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheenyhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 4 artiklan 1 kohta – Alaikäisen lapsen käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohta – Lapsen etu – Perusoikeuskirjan 47 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin – Päätöksentekomenettelyn tai päätöstä, jolla perheenyhdistämistä koskeva hakemus on hylätty, koskevan oikeudenkäyntimenettelyn aikana täysi-ikäisiksi tulleet perheenkokoajan lapset)

(2020/C 297/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: B. M. M. (C-133/19 ja C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)

Vastaaja: Belgian valtio

Tuomiolauselma

- 1) Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että ajankohta, joka on otettava huomioon ratkaistaessa sitä, onko naimaton kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö tässä säännöksessä tarkoitettu alaikäinen lapsi, on ajankohta, jolloin maahantuloa ja maassaoleskelua perheenyhdistämistä varten koskeva hakemus on alaikäisten lasten puolesta tehty, eikä ajankohta, jolloin kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat ratkaisseet tämän hakemuksen mahdollisesti tällaisen hakemuksen hylkäämispäätöksestä tehdyn valituksen jälkeen.
- 2) Direktiivin 2003/86 18 artiklaa luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että alaikäisen lapsen perheenyhdistämistä koskevan hakemuksen hylkäämisestä tehty valitus jätetään tutkimatta pelkästään sen takia, että lapsesta on tullut oikeudenkäyntimenettelyn aikana täysi-ikäinen.

(¹) EUVL C 164, 13.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 16.7.2020 (Ennakkoratkaisupyyntö, jotka ovat esittäneet Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca ja Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Espanja) – CY v. Caixabank SA (C-224/19) sekä LG ja BK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Yhdistetyt asiat C-224/19 ja C-259/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – 6 ja 7 artikla – Kuluttajasopimukset – Kiinnelainat – Kohtuuttomat ehdot – Ehto, jossa lainanottaja veloitetaan maksamaan kaikki kiinnelainan perustamisesta ja kuolettamisesta aiheutuvat kulut – Mainittujen ehtojen pätemättömyyden toteamisen vaikutukset – Kansallisen tuomioistuimen toimivalta, kun kyse on kohtuuttomaksi todetusta ehdosta – Kulujen jakaminen – Kansallisten dispositiivisten säännösten soveltaminen – 3 artiklan 1 kohta – Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arviointi – 4 artiklan 2 kohta – Arviointi ei koske sopimuksen pääkohdetta tai hinnan tai korvauksen asianmukaisuutta koskevia sopimusehtoja – Edellytys – 5 artikla – Velvollisuus laatia sopimusehdot selkeästi ja ymmärrettävästi – Oikeudenkäyntikulut – Vanhentuminen – Tehokkuusperiaate)

(2020/C 297/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca ja Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Pääasian asianosaiset

Kantajat: CY (C-224/19) sekä LG ja PK (C-259/19)

Vastaajat: Caixabank SA (C-224/19) ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Tuomiolauselma

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kun kohtuuton sopimusehto, jonka mukaan kuluttajan on maksettava kaikki kiinnityksen perustamisesta ja kuolettamisesta aiheutuvat kulut, on pätemätön, kansallinen tuomioistuin kieltäytyy palauttamasta kuluttajalle kyseisen ehdon mukaisesti maksettuja määriä, ellei mainitun ehdon puuttumisen vuoksi sovellettavissa kansallisen oikeuden säännöksissä veloiteta kuluttajaa maksamaan näitä kuluja kokonaan tai osittain.
- 2) Direktiivin 93/13 3 artiklaa, 4 artiklan 2 kohtaa ja 5 artiklaa on tulkittava siten, että sopimusehdot, jotka kuuluvat "sopimuksen pääkohteen" käsitteen alaan, on ymmärrettävä ehdoiksi, joilla vahvistetaan kyseisen sopimuksen olennaiset suoritukset ja jotka sellaisina määrittävät sopimusta. Sopimusehdot, jotka ovat luonteeltaan liitännäisiä sopimussuhteen keskeisen sisällön määrittäviin sopimusehtoihin nähden, eivät sitä vastoin kuulu tämän käsitteen alaan. Se, että toimituspalkkio sisältyy kiinnelainan kokonaiskustannuksiin, ei merkitse sitä, että palkkio olisi lainan olennainen suoritus. Jäsenvaltion tuomioistuimen on joka tapauksessa tutkittava sopimuksen pääkohdetta koskevan sopimusehdon selkeys ja ymmärrettävyys riippumatta siitä, onko mainitun direktiivin 4 artiklan 2 kohta saatettu osaksi kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestystä.
- 3) Direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kuluttajan ja rahoituslaitoksen välisen lainasopimuksen ehto, jossa veloitetaan kuluttaja maksamaan toimituspalkkio, on omiaan aiheuttamaan huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille kuluttajan vahingoksi vilpittömän mielen vaatimuksesta huolimatta, kun rahoituslaitos ei osoita, että tämä palkkio vastaa tosiasiallisesti suoritetuista palveluista ja sille aiheutuneita kuluja, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 4) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että sellaisen kanteen nostamiseen, jossa vedotaan kohtuuttoman sopimusehdon pätemättömyyden toteamisesta aiheutuviin palauttamista koskeviin vaikutuksiin, sovelletaan vanhentumisaikaa, kunhan tämän vanhentumisaikojen alkamisajankohta ja kesto eivät tee tällaista palauttamista koskevan kuluttajan oikeuden käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.

- 5) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa sekä tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä järjestelmälle, jossa sallitaan se, että osa oikeudenkäyntikuluista voidaan määrätä kuluttajan maksettavaksi niiden aiheuttomasti maksettujen määrien mukaan, jotka hänelle palautetaan sen jälkeen, kun sopimusehto on todettu pätemättömäksi ehdon kohtuuttomuuden vuoksi, koska tällaisella järjestelmällä luodaan olennainen este, joka on omiaan johtamaan siihen, että kuluttaja ei käytä direktiivissä 93/13 vahvistettua oikeutta sopimusehtojen mahdollisen kohtuuttomuuden tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan.

(¹) EUVL C 246, 22.7.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul București – Romania) – JE v. KF

(Asia C-249/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 1259/2010 – Tiiviimpi yhteistyö avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla – Yhdenmukaiset säännöt – 10 artikla – TuomioistuINVALTION lain soveltaminen)

(2020/C 297/20)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: JE

Vastaaja: KF

Tuomiolauselma

Tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20.12.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1259/2010 10 artiklaa on tulkittava siten, että ilmauksella ”jos 5 tai 8 artiklan nojalla sovellettavassa laissa ei säädetä avioerosta” tarkoitetaan yksinomaan tilanteita, joissa sovellettavassa ulkomaisessa laissa ei säädetä avioerosta missään muodossa.

(¹) EUVL C 206, 17.6.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Guimarães – Portugali) – MH ja NI v. OJ ja Novo Banco SA

(Asia C-253/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Maksukyvyyttömyysmenettelyt – Asetus (EU) 2015/848 – 3 artikla – Kansainvälinen toimivalta – Velallisen pääintressien keskus – Yksityishenkilö, joka ei harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa – Kumottavissa oleva olettama, jonka mukaan kyseisen henkilön pääintressien keskus on hänen vakinainen asuinpaikkansa – Olettaman kumoaminen – Tilanne, jossa velallisen ainoa kiinteistö sijaitsee vakinaisen asuinjäsenvaltion ulkopuolella)

(2020/C 297/21)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Guimarães

Pääasian asianosaiset

Valittajat: MH ja NI

Vastapuolet: OJ ja Novo Banco SA

Tuomiolauselma

Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/848 3 artiklan 1 kohdan ensimmäistä ja neljättä alakohtaa on tulkittava siten, että niissä säädetty kansainvälisen toimivallan määrittämiseksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista varten sovellettava oletama, jonka mukaan yksityishenkilön, joka ei harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, pääintressien keskus on hänen asuinpaikkansa, ei kumoudu pelkästään sillä perusteella, että kyseisen henkilön ainoa kiinteistö sijaitsee vakinaisen asuinjäsenvaltion ulkopuolella.

(¹) EUVL C 206, 17.6.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – WWF Italia o.n.l.u.s., ym. v. Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Asia C-411/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 92/43/ETY – 6 artikla – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen – Erityisten suojelutoimien alueet – Tieosuuden rakentaminen – Kyseisen hankkeen erityisten suojelutoimien alueeseen aiheuttamien vaikutusten arviointi – Hyväksyntä – Erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat syyt)

(2020/C 297/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantajat: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista ja FC ym.

Vastaajat: Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Tuomiolauselma

- 1) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelesta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan erittäin tärkeän yleisen edun kanalta pakottavista syistä sellaisen suunnitelman tai hankkeen lupamenettelyn jatkaminen, jonka vaikutuksia erityisten suojelutoimien alueeseen ei voida lieventää ja jonka osalta toimivaltainen viranomais on jo antanut kielteisen lausunnon, paitsi jos on olemassa vaihtoehtoinen ratkaisu, joka aiheuttaa vähemmän haittaa asianomaisen alueen koskemattomuuteen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä.
- 2) Kun suunnitelman tai hankkeen vaikutukset erityisten suojelutoimien alueeseen on direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvioitu kielteisiksi ja kun asianomainen jäsenvaltio on kuitenkin päättänyt kyseisen artiklan 4 kohdan nojalla toteuttaa sen erityisen tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mainitun direktiivin 6 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan se, että kyseisen suunnitelman tai hankkeen mainitun artiklan 3 kohdan mukaisen kielteisen arvioinnin jälkeen ja ennen sen lopullista hyväksymistä saman artiklan 4 kohdan mukaisesti sitä täydennetään toimenpitein, jotka lieventävät sen vaikutusta mainittuun alueeseen, ja että mainittujen vaikutusten arviointia jatketaan. Direktiivin 92/43 6 artikla ei sen sijaan ole samassa tilanteessa esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan korvaavien toimenpiteiden määrittely samassa päätöksessä, edellyttäen, että muut mainitun direktiivin 6 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoedellytykset myös täyttyvät.

- 3) Direktiiviä 92/43 on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään, että hakija toteuttaa asianomaisen suunnitelman tai hankkeen kyseessä olevaan erityisten suojelutoimien alueeseen aiheuttamia vaikutuksia koskevan tutkimuksen, jonka perusteella toimivaltainen viranomais arvioi kyseiset vaikutukset. Kyseinen direktiivi on sen sijaan esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan se, että hakija veloitetaan sisällyttämään lopulliseen suunnitelmaan tai hankkeeseen maisemaan ja ympäristöön liittyviä vaatimuksia, huomautuksia ja suosituksia sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomais on antanut siitä kielteisen arvioinnin, paitsi jos kyseisen viranomaisen on arvioitava uudelleen näin muutettu suunnitelma tai hanke.
- 4) Direktiiviä 92/43 on tulkittava siten, että vaikka siinä annetaan jäsenvaltioiden tehtäväksi nimetä suunnitelman tai hankkeen erityisten suojelutoimien alueeseen aiheuttamien vaikutusten arvioimiseen toimivaltainen viranomais unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä noudattaen, se on sen sijaan esteenä sille, että mikä tahansa viranomais jatkaa tai täydentää kyseistä arviointia sen tekemisen jälkeen.

(¹) EUVL C 328, 30.9.2019

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Cabinet de avocat UR v. Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ ja NK

(Asia C-424/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2006/112/EY – Arvonlisävero – 9 artiklan 1 kohta – Verovelvollisen käsite – Asianajajan ammattia harjoittava henkilö – Lainvoimainen tuomioistuinratkaisu – Oikeusvoiman periaate – Tämän periaatteen ulottuvuus siinä tapauksessa, että kyseinen ratkaisu on unionin oikeuden vastainen)

(2020/C 297/23)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cabinet de avocat UR

Vastapuolet: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ ja NK

Tuomiolauselman

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että asianajajan ammattia harjoittavaa henkilöä on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna verovelvollisena.
- 2) Unionin oikeus on esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin soveltaa arvonlisäveroa koskevassa oikeusriidassa oikeusvoiman periaatetta, kun kyseinen oikeusriita ei koske samaa verokautta kuin se, josta oli kyse oikeusvoimaiseen tuomioistuinratkaisuun johtaneessa oikeusriidassa, eikä sillä myöskään ole samaa kohdetta kuin viimeksi mainitulla oikeusriidalla, ja tämän periaatteen soveltaminen estäisi kyseistä tuomioistuinta ottamasta huomioon unionin arvonlisäverolainsäädäntöä.

(¹) EUVL C 288, 26.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria regionale della Campania – Italia) Antonio Capaldo SpA v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Asia C-496/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Yhteisön tullikoodeksi – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – Tavaroiden tarkastus – Tulli-ilmoitusta koskeva oikaisupyyntö – Jälkitarkastus)

(2020/C 297/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria regionale della Campania

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Antonio Capaldo SpA

Vastaaja: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Tuomiolauselma

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 78 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä siinä säädetyn tulli-ilmoituksen oikaisumenettelyn aloittamiselle silloinkaan, kun asianomainen tavara on aikaisemman maahantuonnin yhteydessä ollut ilman riitautusta sellaisen fyysisen tarkastuksen kohteena, jossa sen tarifiini luokittelu on vahvistettu.

⁽¹⁾ EUVL C 257, 21.10.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa (Senāts) – Latvia) – SIA "Soho Group" v. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Asia C-686/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kulutusluottosopimukset – Direktiivi 2008/48/EY – Kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten käsite – Laina-ajan pidentämisestä aiheutuvat kulut)

(2020/C 297/25)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa (Senāts)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SIA "Soho Group"

Vastaaja: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Tuomiolauselma

Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g alakohdassa olevaa käsitettä ”kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset” on tulkittava siten, että tämä käsite kattaa laina-ajan mahdollisesta pidentämisestä aiheutuvat kulut, mikäli yhtäältä laina-ajan mahdollista pidentämistä koskevat konkreettiset ja täsmälliset ehdot, laina-ajan pituus mukaan lukien, on otettu luottosopimuksen ehtoihin, jotka luotonantaja ja luotonottaja ovat hyväksyneet, ja mikäli toisaalta nämä kulut ovat luotonantajan tiedossa.

(¹) EUVL C 399, 25.11.2019.

Valitus, jonka Abaco Energy SA ym. ovat tehneet 6.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-186/18, Abaco Energy ym. v. komissio, 25.3.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Abaco Energy ym. (edustaja: P. Holtrop, abogado)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) katsoi 21.7.2020 antamallaan määräyksellä, että valitus hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton, ja valittajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 7.4.2020 – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Asia C-176/20)

(2020/C 297/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Avio Lucos SRL

Vastapuolet: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu asetus (EU) N:o 1307/2013 (¹) esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaisesti vähimmäistoimilla, jotka on toteutettava laitumeksi soveltuvassa kunnossa tavallisesti pysyvällä maatalousmaalla, tarkoitetaan viljelijän käyttämien eläinten laiduntamista?

- 2) Jos edellä mainittu [Euroopan unionin] oikeus ei ole esteenä ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettulle kansalliselle lainsäädännölle, voidaanko 17.12.2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a ja c kohtaa sekä 9 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että aktiiviviljelijänä voidaan pitää oikeushenkilöä, joka on tehnyt pääasiassa käsiteltävän kaltaisen konsessiosopimuksen ja joka pitää eläimiä sellaisten käyttöä koskevien sopimusten perusteella, joita on tehty luonnollisten henkilöiden kanssa ja joissa käyttöoikeuden antaja luovuttaa omistajan ominaisuudessa ilmaiseksi eläimiä käyttöoikeuden saajan käyttöön laiduntamista varten laidunmailla, jotka on annettu käyttöoikeuden saajan käyttöön tietyiksi sovituiksi ajanjaksoiksi?
- 3) Onko yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽²⁾ 60 artiklan säännöksiä tulkittava siten, että keinotekoisesti luoduilla edellytyksillä tarkoitetaan myös konsessiosopimuksia ja pääasiassa käsiteltävän kaltaisia käyttöä koskevia sopimuksia?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 347, s. 608.

⁽²⁾ EUVL 2013, L 347, s. 549.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 7.4.2020 – Fondul Proprietatea SA v. Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, selvitystilassa, SC Complexul Energetic Oltenia SA ja Compania Națională de Transport al Energiei Electrice ”Transelectrica” SA

(Asia C-179/20)

(2020/C 297/28)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fondul Proprietatea SA

Vastaajat: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, selvitystilassa, SC Complexul Energetic Oltenia SA ja Compania Națională de Transport al Energiei Electrice ”Transelectrica” SA

Muu osapuoli: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko se, että Romanian valtio antaa säännösten, jossa kahdelle yhtiölle, joiden pääomasta valtio omistaa enemmistöosuuden,
- a.1. annetaan ensisijainen pääsy ajojärjestykseen ja siirtoverkonhaltija veloitetaan hankkimaan tekniset järjestelmäpalvelut näiltä yhtiöiltä ja
 - a.2. annetaan näiden kahden yhtiön tuottamalle sähkölle taattu pääsy sähköverkkoihin, millä varmistetaan näiden yhtiöiden jatkuva toiminta,
- SEUT 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea eli onko se valtion rahoittama tai valtionvaroista rahoitettu toimenpide, onko se valikoivaa ja voiko se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan? Jos tähän vastataan myöntävästi, oliko tästä valtiontuesta tehtävä SEUT 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ilmoitus?
- b) Onko se, että Romanian valtio antaa kahdelle yhtiölle, joiden pääomasta valtio omistaa enemmistöosuuden, oikeuden taattuun pääsyyn sähköverkkoon, millä varmistetaan näiden yhtiöiden jatkuva toiminta, direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 15 artiklan 4 kohdan säännösten mukaista?

⁽¹⁾ Sähkönsisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Suceava (Romania) on esittänyt 23.4.2020 – BE ja DT
v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice Iași, Accer Ipurl – lichidator judiciar al BE ja EP**

(Asia C-182/20)

(2020/C 297/29)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Suceava

Pääasian asianosaiset

Hakijat: BE ja DT

Vastapuolet: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl – lichidator judiciar al BE ja EP

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivi 2006/112/EY⁽¹⁾ sekä verotuksen neutraalisuutta, arvonlisäveron vähennysoikeutta ja verotuksen oikeusvarmuutta koskevat periaatteet pääasian kaltaisissa olosuhteissa esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan talouden toimijaa koskevan konkurssimenettelyn aloittaminen johtaa automaattisesti ja ilman lisätarkastuksia arvonlisäveron oikaisuun, jonka seurauksena kyseiseltä toimijalta evätään arvonlisäveron vähennysoikeus konkurssiin asettamista edeltävien veronalaisten liiketoimien osalta ja talouden toimija määrätään maksamaan kyseinen vähennyskel-poinen vero? Onko suhteellisuusperiaate esteenä pääasian kaltaisissa olosuhteissa tällaisille kansallisen oikeuden säännöksille, kun otetaan huomioon asianomaiselle talouden toimijalle koituvat taloudelliset seuraukset ja tällaisen oikaisun lopullisuus?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Overijssel (Alankomaat) on esittänyt 25.5.2020 – XXXX
v. Staatssecretaris van Financiën**

(Asia C-217/20)

(2020/C 297/30)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Overijssel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: XXXX

Vastaaja: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/88/EY⁽¹⁾ [7] artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että työntekijä ei menetä palkkaansa tai sen osaa sen vuoksi, että hän käyttää oikeuttaan vuosilomaan? Vai onko tätä säännöstä tulkittava siten, että työntekijä säilyttää palkkansa käyttäessään oikeuttaan vuosilomaan riippumatta siitä, mikä on syytä sille, että hän ei työskentele loman aikana?
- 2) Onko tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille säännöksille ja käytännöille, joiden mukaan työntekijä, joka on sairauden vuoksi työkyvytön, vuosilomansa käyttäessään säilyttää palkkansa sen suuruisena kuin se oli välittömästi ennen hänen lomaansa, myös silloin, kun tämä palkka on hänen pitkäaikaisen työkyvyttömyytensä vuoksi alempi kuin täyden työkyvyn aikana maksettava palkka?

- 3) Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklaan ja unionin tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön perustuvaa jokaisen työntekijän oikeutta palkalliseen vuosilomaan tulkittava siten, että tämän palkan alentaminen työkyvyttömyyden aikana pidettävän loman aikana on sen kanssa ristiriidassa?

(¹) EUVL 2003, L 299, s. 9.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureș (Romania) on esittänyt 27.5.2020 – Sindicatul
Lucrătorilor din Transporturi, TD v. SC Samidani Trans SRL**

(Asia C-218/20)

(2020/C 297/31)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Mureș

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Vastaaja: SC Samidani Trans SRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) (¹) 8 artiklan tulkinta[:] onko työ sopimukseen sovellettavan lain valinta esteenä sen valtion lain soveltamiselle, jossa työsuhteessa oleva työntekijä on tavallisesti tehnyt työnsä / onko lainvalintamääräyksen olemassaolo esteenä asetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiselle?
- 2) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) 8 artiklan tulkinta: muodostaako siinä valtiossa sovellettava vähimmäispalkka, jossa työntekijä on tavallisesti tehnyt työnsä, oikeuden, johon sovelletaan kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuja "[säännöksiä] – –, joista ei voida sopimuksin poiketa sen lain mukaan, jota lakiviittauksen puuttuessa olisi sovellettu?
- 3) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) 3 artiklan tulkinta: merkitseekö se, että työ sopimuksessa viitataan Romanian työlain säännöksiin, Romanian lain valintaa, kun otetaan huomioon, että Romaniassa on yleisesti tiedossa, että työnantaja määrittää ennalta työ sopimuksen sisällön?

(¹) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) (EUVL 2008, L 177, s. 6).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Constanța (Romania) on esittänyt 29.5.2020 – Euro
Delta Danube SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea**

(Asia C-225/20)

(2020/C 297/32)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Constanța

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Euro Delta Danube SRL

Vastapuoli: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Ennakkoratkaisukysymys

1) Ovatko Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta annetun delegoidun asetuksen N:o 6[4]0/2014 ⁽¹⁾ 2 artiklan 23 kohdan ja 19 artiklan säännökset esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla viljelijään sovelletaan pääasian oikeudenkäynnin olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa hallinnollisia seuraamuksia pinta-alan ilmoittamisesta liian suureksi sillä perusteella, että tämä ei täytä tukikelpoisuusedellytyksiä liian suuriksi ilmoitettuna pidettävän pinta-alan osalta, koska viljelijä viljelee maata, joka on hänen hallussaan konsessiosopimuksen perusteella, vesiviljelylaitosten avulla, esittämättä näyttöä siitä, että konsession antaja olisi antanut suostumuksensa maan käyttämiseen viljelytarkoitukseen?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta 11.3.2014 annettu komission delegoitu asetus N:o 640/2014 (EUVL 2014, L 181, s. 48).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.6.2020 – WD
v. job-medium GmbH, selvitystilassa**

(Asia C-233/20)

(2020/C 297/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja Revision-valittaja: WD

Vastaaja ja Revision-valituksen vastapuoli: job-medium GmbH, selvitystilassa

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sopiiko Euroopan unionin perusoikeuskirjan (2010/C 83/02) 31 artiklan 2 kohdan ja työaikadirektiivin 2003/88/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan kanssa yhteen kansallinen säännös, jonka mukaan lomakorvausta ei makseta meneillään olevalta (viimeiseltä) työvuodelta, jos työntekijä yksipuolisesti päättää työsuhteen ilman painavaa syytä ennenaikaisesti (purkaminen)?

2) Mikäli tähän kysymykseen vastataan kieltävästi:

2.1. Onko tällöin lisäksi tutkittava, oliko loman pitäminen työntekijälle mahdotonta?

2.2. Minkä perusteiden mukaan tutkiminen on tehtävä?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 5.6.2020 –
Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV ja Heitrans International
BV**

(Asia C-237/20)

(2020/C 297/34)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Vastapuolet: Heiploeg Seafood International BV ja Heitrans International BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että edellytys, jonka mukaan ”on aloitettu luovuttajaa koskeva konkurssimenettely tai muu samankaltainen maksukyvyttömyysmenettely luovuttajan varojen selvittämiseksi”, täyttyy, kun
 - i) luovuttajan konkurssia ei voida välttää ja luovuttaja on näin ollen tosiasiallisesti maksukyvytön,
 - ii) Alankomaiden oikeuden mukaan konkurssimenettelyn tarkoituksena on tavoitella velallisen varojen selvittämisellä mahdollisimman suurta tuottoa kaikille velkojille ja
 - iii) yrityksen (tai sen osan) luovutus valmistellaan konkurssiin asettamista edeltävässä niin kutsutussa pre-pack-järjestelyssä ja pannaan täytäntöön vasta konkurssiin asettamisen jälkeen, siten että järjestelyn yhteydessä
 - iv) alioikeuden nimittämän suunnitellun pesänhoitajan on ennen konkurssiin asettamista toimittava kaikkien velkojien intressien sekä yhteiskunnallisten intressien, kuten työpaikkojen säilyttämistä koskevan intressin, mukaisesti ja alioikeuden nimittämän suunnitellun valvovan tuomarin on valvottava, että näin tapahtuu,
 - v) pre-pack-järjestelyllä pyritään mahdollistamaan sitä seuraavassa konkurssimenettelyssä selvitystapa, jossa luovuttajan varoihin kuuluvan yrityksen (tai sen osan) jatkuva liiketoiminta (”going concern”) myydään tavoitellen mahdollisimman suurta tuottoa kaikille velkojille ja työpaikkojen säilyttämistä niin pitkälti kuin mahdollista, ja
 - vi) menettelyn järjestelytavalla taataan, että tämä tavoite todella ohjaa toimintaa?
- 2) Onko direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että edellytys, jonka mukaan konkurssimenettelyä tai muuta samankaltaista maksukyvyttömyysmenettelyä ”toteutetaan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa”, täyttyy, kun yrityksen (tai sen osan) luovutus valmistellaan konkurssiin asettamista edeltävässä pre-pack-järjestelyssä ja pannaan täytäntöön konkurssiin asettamisen jälkeen ja
 - i) ennen konkurssiin asettamista valmistelua tarkkailevat suunniteltu pesänhoitaja ja suunniteltu valvova tuomari, jotka ovat alioikeuden nimittämiä mutta joilla ei ole lakisäteisiä valtuuksia,
 - ii) Alankomaiden oikeuden mukaan suunnitellun pesänhoitajan on ennen konkurssiin asettamista toimittava kaikkien velkojien intressien ja muiden yhteiskunnallisten intressien, kuten työpaikkojen säilyttämisen, mukaisesti ja suunnitellun valvovan tuomarin on valvottava, että näin tapahtuu,
 - iii) suunnitellun pesänhoitajan ja suunnitellun valvovan tuomarin tehtävät eivät eroa konkurssipesän pesänhoitajan ja konkurssia valvovan tuomarin tehtävistä,

- iv) sopimus, jonka perusteella yritys luovutetaan ja joka on valmisteltu pre-pack-järjestelyn aikana, tehdään ja pannaan täytäntöön vasta konkurssiin asettamisen jälkeen,
- v) alioikeus voi konkurssiin asettamisen yhteydessä nimittää pesänhoitajaksi tai valvovaksi tuomariksi jonkun muun kuin suunnitellun pesänhoitajan tai suunnitellun valvovan tuomarin ja
- vi) pesänhoitajaa ja valvovaa tuomaria koskevat samat objektiivisuutta ja riippumattomuutta koskevat vaatimukset kuin pesänhoitajaa ja valvovaa tuomaria sellaisessa konkurssissa, jota ei ole edeltänyt pre-pack-järjestely, ja riippumatta siitä, missä määrin he ovat olleet toimiin osallisina ennen konkurssiin asettamista, heidän on lakisääteisten tehtäviensä perusteella arvioitava, onko ennen konkurssiin asettamista valmisteltu yrityksen (tai sen osan) luovutus kaikkien velkojien intressien mukaista, ja jos he vastaavat tähän kieltävästi, heidän on päätettävä, että luovutusta ei toteuteta, ja heillä on aina oikeus päättää muilla perusteilla, että ennen konkurssiin asettamista valmistettua yrityksen (tai sen osan) luovutusta ei toteuteta, esimerkiksi jos se ei ole työpaikkojen säilyttämistä koskevan intressin kaltaisten muiden yhteiskunnallisten intressien mukaista?

(¹) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL 2001, L 82, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) on esittänyt
5.6.2020 – BJ v. Belgian valtio**

(Asia C-241/20)

(2020/C 297/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance du Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BJ

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 45 artikla esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle lainsäädännölle, joka toistetaan tai ei toisteta kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyssä sopimuksessa, jonka mukaan verovelvollinen menettää asuinvaltiossa toimitettavan tuloverotuksen yhteydessä osan eduista, jotka koskevat kyseisen tulon verosta vapautettua osuutta ja muita henkilökohtaisia veroetuja (kuten pitkäaikaisia säästötalletuksia eli yksilöllisen henkivakuutus sopimuksen vakuutusmaksuja ja energiansäästöön liittyviä kuluja koskevan verovähennyksen), koska hän on kyseisenä vuonna saanut myös toisessa jäsenvaltiossa palkkaa, jota on verotettu siellä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko siihen vastattava toisin, jos verovelvollinen ei saa määrällisesti tai suhteellisesti merkittäviä tuloja asuinvaltiossaan, mutta asuinvaltiolla on silti mahdollisuus myöntää hänelle veroetuja?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko siihen vastattava toisin, jos verovelvollinen on asuinvaltion ja toisen valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen perusteella hyötynyt tässä toisessa valtiossa siellä verotettavien tulojen osalta henkilökohtaisista veroeduista, joista säädetään tämän toisen valtion verolainsäädännössä, mutta kyseiset veroedut eivät sisällä joitain niistä veroeduista, joihin verovelvollisella on periaatteessa oikeus asuinvaltiossaan?

- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko siihen vastattava toisin, jos tästä viimeksi mainitusta erosta huolimatta verovelvollinen saa tässä toisessa valtiossa vähintään vastaavan suuruisen verovähennyksen kuin sen, jonka hän on menettänyt asuinvaltiossaan?
- 5) Ovatko vastaukset samat, kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaista lainsäädäntöä, joka toistetaan tai ei toisteta kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyssä sopimuksessa, jonka vuoksi verovelvollinen menettää asuinvaltiossa toimitettavan tuloverotuksen laskemisen yhteydessä osan eduista, jotka koskevat kyseisen tulon verosta vapautettua osuutta ja muita henkilökohtaisia veroetuja (kuten pitkäaikaisia säästötalletuksia eli yksilöllisen henkivakuutus-sopimuksen vakuutusmaksuja ja energiansäästöön liittyviä kuluja koskevaa verovähennystä), koska hän on kyseisenä vuonna saanut myös toisessa jäsenvaltiossa omistamastaan kiinteistöstä vuokratuloja, joita on verotettu siellä, tarkastellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artiklan 1 kohdan ja 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan kannalta?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Midden-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 29.5.2020 –
X ja Z v. Autoriteit Persoonsgegevens**

(Asia C-245/20)

(2020/C 297/36)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Midden-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: X ja Z

Vastaaja: Autoriteit Persoonsgegevens

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen⁽¹⁾ 55 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että ”käsittelytoimiin, joita tuomioistuimet suorittavat lainkäyttötehtäviensä yhteydessä” voidaan lukea se, että tuomioistuin asettaa henkilötietoja sisältäviä oikeudenkäyntiasiakirjoja tutustuttavaksi, jolloin tutustumismahdollisuus annetaan asettamalla kopioita näistä oikeudenkäyntiasiakirjoista tässä ennakkoratkaisupyyntöä kuvatulla tavalla toimittajien käyttöön?
- 1a. Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, vaikuttaako kansallisen valvontaviranomaisen tällaiseen tietojenkäsittelyyn kohdistama valvonta tuomioistuimen riippumattomaan päätöksentekoon konkreettisissa tapauksissa?
- 1b. Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että kansallisen tuomioistuimen mukaan tietojenkäsittelyn luonteena ja tarkoituksena on toimittajan informoiminen, jotta tämä voi selostaa tuomioistuimen menettelyyn kuuluvaa julkista istuntoa paremmin, millä pyritään edistämään oikeudenkäytön julkisuutta ja avoimuutta?
- 1c. Onko tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko tietojenkäsittelyllä nimenomainen perusta kansallisessa oikeudessa?

⁽¹⁾ Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka echtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) on esittänyt 3.6.2020 – Openbaar Ministerie v. EA

(Asia C-246/20)

(2020/C 297/37)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

echtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Openbaar Ministerie

Vastapuoli: EA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2006/126/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden on tunnustettava ajokortti ilman muuta myös silloin, kun sen antaminen perustuu sellaisen ajokortin vaihtamiseen, joka on sen myöntäneessä valtiossa rekisteröity kadonneeksi eikä ole siellä enää voimassa?
- 2) Voiko jäsenvaltio kieltäytyä direktiivin 2006/126/EY 11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tunnustamasta vaihdettua ajokorttia, jos vaihtaminen on tapahtunut ajankohtana, jolloin alkuperäisen ajokortin myöntänyt jäsenvaltio oli peruuttanut ajo-oikeuden siihen asti, kunnes sen palauttamiseksi vaaditut tutkinnot ja tutkimukset on suoritettu?
- 3) Voiko jäsenvaltio joka tapauksessa kieltäytyä tunnustamasta vaihdettua ajokorttia, jos jäsenvaltio, jonka alueella ajokortti olisi tunnustettava, voi konkreettisten ja toteen näytettyjen seikkojen perusteella osoittaa, ettei ajo-oikeutta ollut enää silloin, kun ajokortti vaihdettiin?
- 4) Voiko jäsenvaltio joka tapauksessa kieltäytyä tunnustamasta vaihdettua ajokorttia, jos kysymys ajokortin tunnustamisesta koskee sen jäsenvaltion kansalaista, jossa ajokortti olisi tunnustettava, ja tämä jäsenvaltio toteaa konkreettisten ja toteen näytettyjen seikkojen perusteella, että kyseinen henkilö ei ajokortin vaihtamisen ja/tai sen tunnustamista koskevan kysymyksen esilletulon ajankohtana täyttänyt ajokortin saamiselle tässä jäsenvaltiossa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia?
- 5) Onko direktiivin 2006/126/EY 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sen mukaan sellaista jäsenvaltion kansalaista, jonka ajo-oikeus palautetaan vasta sen palauttamiseksi vaadittujen tutkintojen ja tutkimusten suorittamisen jälkeen, kohdellaan eri tavalla kuin sellaista kansalaista, joka on myös määrätty ajo-oikeuden palauttamiseksi vaadittuihin tutkintoihin ja tutkimuksiin mutta joka tällä välin hankkii ulkomaisen ajokortin mahdollisesti asuinpaikkaa koskevan edellytyksen vastaisesti tai vaihdossa sellaisen ajokortin perusteella, joka ei ole enää voimassa sen myöntäneessä jäsenvaltiossa?

(¹) Ajokorteista 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY (EUVL 2006, L 403, s. 18).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 10.6.2020 – Gtflifx Tv v. DR

(Asia C-251/20)

(2020/C 297/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gtflifx Tv

Vastapuoli: DR

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan säännöksiä tulkittava siten, että henkilö, joka arvioiden, että hänen oikeuksiaan on loukattu levittämällä halventavia kirjoituksia internetissä, tavoittelee samalla kertaa tietojen oikaisua ja sisältöjen poistamista sekä niistä johtuvien henkisen kärsimyksen ja taloudellisten vahinkojen korvaamista, voi vaatia jokaisen sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella internetissä julkaistu sisältö on tai on ollut saatavilla, korvausta vahingosta, joka on aiheutunut kyseisen jäsenvaltion alueella tuomion eDate Advertising (51 ja 52 kohta) [Unionin tuomioistuimen tuomio 25.10.2011, yhdistetyt asiat C-509/09 ja C-161//10] mukaisesti, vai siten, että tällaisen henkilön on tuomion Svensk Handel (48 kohta) [Unionin tuomioistuimen tuomio 17.10.2017, asia C-194/16] mukaisesti esitettävä kyseinen korvausvaatimus tuomioistuimessa, joka on toimivaltainen määräämään tiedot oikaistaviksi ja halventavat kommentit poistettaviksi?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep Brussel (Belgia) on esittänyt 9.6.2020 – Impexeco NV v. Novartis AG

(Asia C-253/20)

(2020/C 297/39)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Impexeco NV

Vastapuoli: Novartis AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 34–SEUT 36 artiklaa tulkittava siten, että jos tavaramerkkilääke (vertailulääke) ja geneerinen lääke on saatettu Euroopan talousalueen markkinoille taloudellisesti keskenään sidoksissa olevien yhtiöiden kautta, se, että tavaramerkin haltija estää rinnakkaistuojan geneerisen lääkkeen myöhemmän markkinoille saattamisen tuontimaassa sen jälkeen, kun rinnakkaistuoja on pakannut kyseisen geneerisen lääkkeen uudelleen varustamalla sen tavaramerkkilääkkeen (vertailulääke) tavaramerkillä, voi johtaa jäsenvaltioiden markkinoiden keinotekoiseen eristämiseen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko sen, että tavaramerkin haltija estää lääkkeen varustamisen uudelleen tavaramerkillä, arvioinnissa tutkittava, täyttyvätkö Bristol-Myers-Squibb-edellytykset?
- 3) Onko ensimmäiseen ja toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastaamisen kannalta merkitystä sillä, että geneerinen lääke ja tavaramerkkilääke (vertailulääke) ovat identtisiä tai niillä on ainakin samanlaiset terapeuttiset vaikutukset rinnakkaistuonnista 19.4.2001 annetun kuninkaan päätöksen (Koninklijk besluit van 19 april 2001 inzake parallelinvoer) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep Brussel (Belgia) on esittänyt 9.6.2020 – PI Pharma NV v. Novartis AG ja Novartis Pharma NV

(Asia C-254/20)

(2020/C 297/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: PI Pharma NV

Vastapuolet: Novartis AG ja Novartis Pharma NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 34–SEUT 36 artiklaa tulkittava siten, että jos tavaramerkkilääke (vertailulääke) ja geneerinen lääke on saatettu Euroopan talousalueen markkinoille taloudellisesti keskenään sidoksissa olevien yhtiöiden kautta, se, että tavaramerkin haltija estää rinnakkaistuojan geneerisen lääkkeen myöhemmän markkinoille saattamisen tuontimaassa sen jälkeen, kun rinnakkaistuojia on pakannut kyseisen geneerisen lääkkeen uudelleen varustamalla sen tavaramerkkilääkkeen (vertailulääke) tavaramerkillä, voi johtaa jäsenvaltioiden markkinoiden keinotekoiseen eristämiseen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko sen, että tavaramerkin haltija estää lääkkeen varustamisen uudelleen tavaramerkillä, arvioinnissa tutkittava, täytyvätkö Bristol-Myers-Squibb-edellytykset?
- 3) Onko ensimmäiseen ja toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastaamisen kannalta merkitystä sillä, että geneerinen lääke ja tavaramerkkilääke (vertailulääke) ovat identtisiä tai niillä on ainakin samanlaiset terapeuttiset vaikutukset rinnakkaistuonnista 19.4.2001 annetun kuninkaan päätöksen (Koninklijk besluit van 19 april 2001 inzake parallelinvoer) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 18.6.2020 – Finanzamt T v. S

(Asia C-269/20)

(2020/C 297/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Finanzamt T

Revision-menettelyn vastapuoli: S

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (!) (jäljempänä direktiivi 77/388) 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä jäsenvaltioiden mahdollisuutta käsitellä yhtenä verovelvollisena sellaisia maan alueelle sijoittautuneita henkilöitä, jotka ovat oikeudellisesti itsenäisiä mutta joilla on läheiset rahoitukselliset, taloudelliset ja hallinnolliset suhteet toisiinsa, käytettävä siten,
 - a) että yhtenä verovelvollisena käsittely koskee yhtä näistä henkilöistä, joka on verovelvollinen kaikkien kyseisten henkilöiden suorittamien liiketoimien osalta, vai siten,
 - b) että yhtenä verovelvollisena käsittelyn on väistämättä johdettava – jolloin on myös hyväksyttävä huomattava verotulojen vähentyminen – henkilöistä, joilla on läheiset suhteet toisiinsa, erotettuun arvonlisäveroryhmään, jossa on kyse varta vasten arvonlisäverotustarkoituksiin perustettavasta fiktiivisestä yksiköstä?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan a kohdassa esitetyllä tavalla: seuraako direktiivin 77/388 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yritykselle kuulumattomia tarkoituksia koskevasta Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (tuomio 12.2.2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C-515/07, EU:C:2009:88), että verovelvolliselta,
 - a) joka yhtäältä harjoittaa taloudellista toimintaa ja suorittaa sen yhteydessä direktiivin 77/388 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuja vastikkeellisia palvelujen suorituksia ja

b) joka toisaalta harjoittaa samanaikaisesti sille julkisen vallan käytön yhteydessä kuuluvaa toimintaa, jonka osalta se ei ole direktiivin 77/388 4 artiklan 5 kohdan nojalla verovelvollinen,

ei pidä kantaa liikevaihtoveroa sen taloudellisen toimintansa yhteydessä vastikkeettomasti suorittamista palveluista julkisen vallan käytön alaan kuuluvan toiminnan osalta direktiivin 77/388 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti?

(¹) EYVL 1977, L 145, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Massa (Italia) on esittänyt 19.6.2020 – GN ja WX
v. Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara**

(Asia C-274/20)

(2020/C 297/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Giudice di pace di Massa

Pääasian asianosaiset

Valittajat: GN ja WX

Vastapuoli: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 18 artiklassa tarkoitettua ”kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän” kiellon käsitettä tulkittava siten, että sillä kielletään jäsenvaltioita antamasta lainsäädäntöä, joka saattaa, vaikka vain välillisesti, peitellysti ja/tai tosiasiallisesti, asettaa muiden jäsenvaltioiden kansalaiset vaikeampaan asemaan?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tieliikennelain 93 §:n 1-bis momentti, jolla kielletään Italiassa kauemmin kuin kuusikymmentä vuorokautta oleskelleita ajamasta ulkomailla rekisteröityä autoa (riippumatta siitä, kenelle se on rekisteröity), omiaan asettamaan muiden jäsenvaltioiden kansalaiset (jotka omistavat ulkomailla rekisteröidyn auton) vaikeampaan asemaan ja näin ollen luonteeltaan kansalaisuuden perusteella syrjivä?
- 3) Onko
 - a. SEUT 21 artiklassa tarkoitettua ”oikeutta vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella”;
 - b. SEUT 26 artiklassa tarkoitettuja sisämarkkinoita, jotka ”käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan tämän sopimuksen määräysten mukaisesti”;
 - c. SEUT 45 artiklaa, jolla ”turvataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionissa”;
 - d. SEUT 49–SEUT 55 artiklaa, joilla ”kielletään rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden kansalaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltioon alueelle”;
 - e. SEUT 56–SEUT 62 artiklaa, joilla ”kielletään rajoitukset, jotka koskevat muuhun jäsenvaltioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltioon kansalaisen vapautta tarjota palveluja unionissa”

tulkittava siten, että sellaiset kansalliset säännökset, jotka voivat, vaikka vain välillisesti, peitellysti ja/tai tosiasiallisesti, rajoittaa unionin kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun jäsenvaltioiden alueella, työntekijöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen unionin alueella, sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, tai vaikeuttaa näiden oikeuksien käyttämistä tai vaikuttaa jollakin tavoin mainittuihin oikeuksiin, ovat myös kiellettyjä?

- 4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tieliikennelain 93 §:n 1-bis momentti, jossa henkilöä, joka on oleskellut Italiassa kauemmin kuin kuusikymmentä vuorokautta, kielletään käyttämästä autoa, jossa on ulkomaiset rekisterikilvet (riippumatta siitä, kenelle se on rekisteröity), omiaan rajoittamaan oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun jäsenvaltioiden alueella, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta unionin alueella, sijoittamisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta tai jollakin tavoin vaikuttamaan näiden oikeuksien ja vapauksien käyttämiseen?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt
25.6.2020 – CO, ME, GC ja 42 muuta kantajaa v. MJ, Euroopan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto
(EUH), Euroopan unionin neuvosto ja EULEX KOSOVO**

(Asia C-283/20)

(2020/C 297/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantajat: CO, ME, GC ja 42 muuta kantajaa

Vastaajat: MJ, Euroopan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), Euroopan unionin neuvosto ja EULEX KOSOVO

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta, EULEX KOSOVO, 4.2.2008 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista 12.6.2014 hyväksytyllä neuvoston päätöksellä 2014/349/YUTP, ⁽²⁾ 8 artiklan 3 kohtaa ja 10 artiklan 3 kohtaa tarvittaessa yhdessä kaikkien muiden asiassa mahdollisesti merkityksellisten säännösten kanssa tulkittava siten, että niillä annetaan työnantajan asema suhteessa EULEX KOSOVO -operaation palveluksessa olevaan kansainväliseen siviilihenkilöstöön 12.6.2014 edeltävänä ajanjaksona operaation johtajalle, joka voi toimia omissa nimissään ja omaan lukuunsa, vai onko niitä erityisesti yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP, sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista 12.6.2014, 8 artiklan 5 kohta ja 9 artiklan 3 kohta huomioon ottaen tulkittava siten, että niillä annetaan työnantajan asema Euroopan unionille ja/tai jollekin Euroopan unionin toimielimelle, kuten Euroopan komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, Euroopan unionin neuvostolle tai mahdollisesti muulle toimielimelle, jonka lukuun operaation johtaja olisi kyseiseen ajankohtaan asti toiminut valtuutuksen, toimivallan siirron tai jonkin muun edustuksen muodon nojalla, joka on tarpeen vaatiessa määriteltävä?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 42, s. 92.

⁽²⁾ Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta (EULEX KOSOVO) hyväksytyn yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP muuttamisesta 12.6.2014 hyväksytty neuvoston päätös 2014/349/YUTP (EUVL 2014, L 174, s. 42).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judiciaire – Bobigny (Ranska) on esittänyt 30.6.2020 – BNP
Paribas Personal Finance SA v. ZD**

(Asia C-288/20)

(2020/C 297/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas Personal Finance SA

Vastaaja: ZD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia sopimusehtoja, joissa määrätään muun muassa, että laskentavaluuttana käytetään Sveitsin frangia ja maksuvaluuttana euroa, ja joista seuraa, että lainanottajan on kannettava valuuttakurssiriski, pidettävä osana direktiivin 93/13 (1)? 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sopimuksen pääkohdetta, kun valuutanvaihtomaksun määrää ei ole riitautettu ja kun sopimukseen sisältyy ehtoja, joissa määrätään, että lainan ottaja voi tiettyinä ajankohtina käyttää mahdollisuutta muuttaa sopimus euromääräiseksi ennalta määritellyn kaavan mukaisesti?
- 2) Onko direktiivi 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehto tai sopimusehtojen kokonaisuus on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", kun:

- alustavassa lainatarjouksessa esitetään yksityiskohtaisesti lainan maksuaikana toteutettavat valuutanvaihdot ja täsmennetään, että eurojen ja Sveitsin frangien vaihtokurssina käytetään kurssia, jota sovelletaan kaksi arkipäivää ennen valuutanvaihdon perusteena olevaa tapahtumaa ja joka julkaistaan Euroopan keskuspankin internetsivuilla?
- lainatarjouksessa mainitaan, että lainanottaja hyväksyy Sveitsin frangien muuttamista euroiksi ja eurojen muuttamista Sveitsin frangeiksi koskevat valuutanvaihdot, jotka ovat välttämättömiä lainan toimintatavan ja takaisinmaksun kannalta, ja että lainanantaja muuttaa euromääräisinä maksettujen kuukausierien pääoman Sveitsin frangeiksi, kun lainan sivukulut on suoritettu;
- lainatarjouksessa mainitaan, että jos valuutanvaihdon tuloksena saadaan määrä, joka on Sveitsin frangeissa erääntynyttä määrää pienempi, laina maksetaan takaisin hitaammin ja mahdollisesti lyhentämättä jäänyt pääomaosuus kirjataan Sveitsin frangimääräisen tilin jäljellä olevaksi velkapääomaksi, ja täsmennetään, että lainapääoman lyhentämiseen vaikuttaa kuukausieriin sovelletun vaihtokurssin vaihtelu oli kyse sitten kurssin vahvistumisesta tai heikentymisestä, ja että tämä voi johtaa lainan takaisinmaksuajan pidentymiseen tai lyhenemiseen ja mahdollisesti vaikuttaa määrään, joka yhteensä on maksettava takaisin;
- sopimuksen kohdissa, joissa määrätään "sisäisestä euromääräisestä tilistä" ja "sisäisestä tilistä Sveitsin frangeissa", esitetään yksityiskohtaisesti kunkin lainan lyhennyserän maksamisen yhteydessä tehdyt kirjaukset kyseisiltä tileiltä ja kyseisille tileille ja sopimuksessa esitetään läpinäkyvästi, miten ulkomaanvaluutan vaihtomekanismi toimii konkreettisesti;

ja kun lainatarjouksessa ei mainita nimenomaisesti muun muassa "valuuttakurssiriskiä", jonka lainanottaja kantaa, koska hän ei saa tuloja laskentavaluutassa, eikä "korkoriskiä"?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastaan myöntävästi, onko direktiivi 93/13, tulkittuna yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen valossa, esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehto tai sopimusehtojen kokonaisuus on laadittu direktiivissä tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", kun alustavasti 20 vuodeksi tehdyssä sopimuksessa on esitetty ainoastaan hypoteettinen skenaario maksuvaluutan arvon laskemisesta 5,27 prosentilla suhteessa laskentavaluuttaan, kun sopimuksessa ei muuten mainita "riskin" tai "vaikeuksien" kaltaisia sanoja?
- 4) Onko näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu direktiivissä N:o 93/13 tarkoitettulla tavalla "selkeästi ja ymmärrettävästi", mukaan lukien sopimuksen tekoon liittyneiden olosuhteiden osalta, elinkeinonharjoittajalla vai kuluttajalla?
- 5) Jos näyttövelvollisuus siitä, että sopimusehto on laadittu "selkeästi ja ymmärrettävästi", on elinkeinonharjoittajalla, onko direktiivi 93/13 esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa katsotaan, että kun on esitetty myyntitekniisiä asiakirjoja, lainanottajien on osoitettava yhtäältä, että heille esitettiin asiakirjoissa esitetyt tiedot, ja toisaalta, että pankki on esittänyt heille kyseiset tiedot, vai edellyttääkö direktiivi päinvastoin, että näiden seikkojen perusteella syntyy oletama siitä, että asiakirjoissa esitetyt tiedot on välitetty lainanottajille muun muassa suullisesti, ja kyse on kumottavissa olevasta olettamasta, joka elinkeinonharjoittajan, joka vastaa valitsemiensa välittäjien välittämistä tiedoista, on osoitettava vääräksi?

- 6) Voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen sopimukseen, jolla sopimuksen molemmat osapuolet sopivat kantavansa valuuttakurssiriskin, katsoa liittyvän huomattavaa epätasapainoa, kun yhtäältä elinkeinonharjoittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset ennakoita valuuttakurssiriskiä ja kun toisaalta elinkeinonharjoittajan kantama riski on rajattu mutta kuluttajan riski ei?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Paris (Ranska) on esittänyt 30.6.2020 – IB v. FA

(Asia C-289/20)

(2020/C 297/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Paris

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IB

Vastapuoli: FA

Ennakkoratkaisukysymys

Jos, kuten käsiteltävässä asiassa, tosiasiallisista olosuhteista ilmenee, että toinen puoliso asuu kahdessa eri jäsenvaltiossa, voidaanko asetuksen N:o 2201/2003 (¹) 3 artiklassa tarkoitettulla tavalla ja kyseistä artiklaa sovellettaessa katsoa, että hänellä on asuinpaikka kahdessa jäsenvaltiossa niin, että jos kyseisessä artiklassa mainitut edellytykset täyttyvät kummassakin jäsenvaltiossa, kummankin jäsenvaltion tuomioistuimilla on yhtäläinen toimivalta ratkaista avioeroa koskeva asia?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Satversmes tiesa (Latvia) on esittänyt 30.6.2020 – AS Latvijas Gāze v. Saeima ja Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Asia C-290/20)

(2020/C 297/46)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Satversmes tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AS Latvijas Gāze

Muut osapuolet: Saeima ja Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/73/EY⁽¹⁾ 23 artiklaa ja 32 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden on annettava lainsäädäntöä, jossa säädetään yhtäältä, että jokainen loppukäyttäjä voi itse päättää, kumman tyyppiseen verkkoon – siirto- vai jakeluverkkoon – se liittyy, ja toisaalta, että verkonhaltija on velvollinen antamaan loppukäyttäjän liittyyä kyseiseen verkkoon?
- 2) Onko direktiivin 2009/73/EY 23 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot ovat velvollisia antamaan lainsäädäntöä, jonka mukaan maakaasun siirtoverkkoon voivat liittyä ainoastaan loppukäyttäjät, jotka ovat muita kuin kotitalousasiakkaita (eli ainoastaan teollisuusasiakkaat)?
- 3) Onko direktiivin 2009/73/EY 23 artiklaa ja erityisesti uusien teollisuusasiakkaiden käsitettä tulkittava siten, että kyseisessä artiklassa velvoitetaan jäsenvaltiot antamaan lainsäädäntöä, jonka mukaan maakaasun siirtoverkkoon voivat liittyä ainoastaan sellaiset muita kuin kotitalousasiakkaita olevat loppukäyttäjät (eli ainoastaan sellaiset teollisuusasiakkaat), jotka eivät ole aiemmin olleet liitettyinä jakeluverkkoon?
- 4) Onko direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 3 alakohtaa ja 23 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan maakaasun siirtoon sisältyy maakaasun siirto suoraan loppukäyttäjän kaasuntoimitusverkkoon?

⁽¹⁾ Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY (EUVL 2009, L 211, s. 94).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 6.7.2020 – Icade Promotion Logement SAS v. Ministre de l'Action et des Comptes Publiques

(Asia C-299/20)

(2020/C 297/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Icade Promotion Logement SAS

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes Publiques

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 28.11.2006 annetun direktiivin⁽¹⁾ 392 artiklaa tulkittava siten, että marginaaliverotusta voidaan soveltaa ainoastaan sellaisten kiinteistöjen luovutuksiin, joiden ostoista on tullut suorittaa arvonlisäveroa mutta jotka jälleenmyyvällä verovelvollisella ei ole ollut oikeutta vähentää kyseisen veron määrää? Vai sallitaanko kyseisessä artiklassa se, että marginaaliverotusta sovelletaan sellaisten kiinteistöjen luovutuksiin, joiden ostoista ei ole tullut suorittaa arvonlisäveroa joko siitä syystä, että kyseinen osto ei kuulu arvonlisäveron soveltamisalaan, tai siitä syystä, että osto on vapautettu arvonlisäverosta, vaikka se lähtökohtaisesti kuuluu arvonlisäveron soveltamisalaan?
- 2) Onko 28.11.2006 annetun direktiivin 392 artiklaa tulkittava siten, että sen mukaan marginaaliverotusta ei voida soveltaa rakennusmaiden luovutuksiin seuraavassa kahdessa tilanteessa:

— kun kyseisistä rakentamattomina ostetuista maista on tullut niiden ostohetken ja sen hetken välillä, jolloin verovelvollinen jälleenmyy ne, rakennusmaita;

- kun kyseisiä maita on niiden osto hetken ja sen hetken välillä, jolloin verovelvollinen jälleenmyy ne, muutettu ominaispiirteiltään esimerkiksi siten, että ne on jaettu tonteiksi tai niillä on tehty töitä niiden liittämiseksi eri verkkoihin (katu-, juomavesi-, sähkö-, kaasu-, viemäri- ja televiestintäverkot)?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Kanne 22.7.2020 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-328/20)

(2020/C 297/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Martin ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut asetuksen (EY) N:o 883/2004 (¹) 7 ja 67 artiklan eikä asetuksen N:o 883/2004 4 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 492/2011 (²) 7 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön mukautusmekanismi, joka koskee työntekijöiden, joiden lapset asuvat vakituisesti toisessa jäsenvaltiossa, perhehyvitystä ja lapsivähennystä
- toteaa, että Itävallan tasavalta ei lisäksi ole noudattanut asetuksen N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön mukautusmekanismi, joka koskee siirtotyöntekijöiden, joiden lapset asuvat vakituisesti toisessa jäsenvaltiossa, ylimääräistä perhehyvitystä, kotitalouden ainoan palkansaaajan vähennystä, yksinhuoltajavähennystä ja huoltajavähennystä
- Itävallan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Itävalta myöntää Itävallassa työskenteleville henkilöille heidän lastensa osalta yhdenmukaisten kertakorvausten muodossa perhe-etuuden ja sosiaalisina etuina perhehyvityksen ja lapsivähennyksen sekä veroetuna ylimääräisen perhehyvityksen, kotitalouden ainoan palkansaaajan vähennyksen, yksinhuoltajavähennyksen ja huoltajavähennyksen. Itävallan säännöksissä säädetään 1.1.2019 alkaen, että nämä valtion myöntämät etuudet on mukautettava sen jäsenvaltioiden yleiseen hintatasoon, jossa lapsi asuu vakituisesti.

Ensimmäinen kanneperuste:

Komissio esittää, että perhehyvitys ja lapsivähennys ovat asetuksessa N:o 883/2004 tarkoitettuja perhe-etuuksia. Tämän asetuksen 7 ja 67 artiklassa kielletään se, että jäsenvaltio voisi tehdä perhe-etuuden myöntämisen tai suuruuden riippuvaiseksi siitä, että työntekijän perheenjäsenet asuvat etuudet suorittavassa jäsenvaltiossa. Mukauttamisen käyttöön oton johdosta Itävalta kohtelee lapsille annettavia perhe-etuuksia kuitenkin juuri sen mukaan, missä jäsenvaltiossa lapset asuvat. Itävalta rikkoo tällä tavoin asetuksen N:o 883/2004 7 artiklaa ja 67 artiklaa.

Toinen kanneperuste:

Komissio toteaa lisäksi, että Itävallan käyttöön ottama mukauttaminen asettaa etuuteen oikeutetut henkilöt, joiden lapset asuvat korkeamman hintatason jäsenvaltiossa, parempaan asemaan kuin henkilöitä, joiden lapset asuvat Itävallassa, kun taas henkilöitä, joiden lapset asuvat alemman hintatason jäsenvaltioissa, kohdellaan huonommin. Mukauttamisen käyttöönoton johdosta Itävalta olettaa kuitenkin saavansa säästöä kansallisen budjetin tasolla, mikä voi tarkoittaa vain sitä, että on olemassa enemmän sellaisia näiden etuuksien ja hyvitysten saajia, joiden lapset asuvat jäsenvaltioissa, joissa hintataso on alempi kuin Itävallassa.

Mukauttamismekanismeilla Itävalta saa aikaan välillisen syrjinnän siirtotyöntekijöiden vahingoksi. Tämän syrjinnän oikeuttavaa päämäärää ei ole havaittavissa. Näin ollen Itävalta loukkaa perhehyvityksen ja lapsivähennyksen osalta asetuksen N:o 883/2004 4 artiklan ja asetuksen N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohtaan sisältyvää yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ylimääräisen perhehyvityksen, kotitalouden ainoan palkansaajan vähennyksen, yksinhuoltajavähennyksen ja huoltajavähennyksen osalta asetuksen N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohdan mukaista yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

(²) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 492/2011 (EUVL 2011, L 141, s. 1).

Valitus, jonka Volotea, SA on tehnyt 22.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-607/17, Volotea v. komissio, 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Volotea, SA (edustajat: M. Carpagnano, avvocato ja M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan ja
- kumoamaan osittain valtiontuesta SA.33983, jonka Italia on pannut täytäntöön korvauksena yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista Sardinian lentoasemille, 29.7.2016 annetun komission päätöksen (¹) 1 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan sekä takaisinperimisen siltä osin, kuin se koskee valittajaa.

Vaihtoehtoisesti

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan ja
- palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Valittaja vaatii lisäksi, että unionin tuomioistuin velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen soveltaessaan SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontuen käsitettä. Unionin yleinen tuomioistuin erityisesti sovelsi virheellisesti taloudellisen edun käsitettä, ylitti toimivaltansa korvaamalla Euroopan komission esittämät perustelut ja arvioi väärin valikoivuutta koskevaa edellytystä, valtion varoja ja kilpailun vääristymistä.

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen arvioidessaan valtiontuen perusteltavuutta SEUT 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja lentoasemien rahoittamisesta ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamista koskevasta valtiontuesta annettujen suuntaviivojen mukaisesti.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut takaisinperimistä koskevassa määräyksessään huomioon luottamuksensuojan periaatetta, teki virheen todetessaan SEUT 296 artiklan 2 kohtaa rikutun, koska Euroopan komissio ei ollut esittänyt asianmukaisia perusteluja, ja loukkasi valittajan oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.

(¹) Valtiontuesta SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – korvaukset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista Sardinian lentoasemille 29.7.2016 annettu komission päätös (EU) 2017/1861 (EUVL 2017, L 268, s. 1).

Valitus, jonka easyJet Airline Co. Ltd on tehnyt 23.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-8/18, easyJet Airline v. komissio, 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: easyJet Airline Co. Ltd (edustajat: J. Rivas Andrés, avocat ja A. Manzaneque Valverde, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja/tai valtiontuesta SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – korvaukset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista Sardinian lentoasemille – 29.7.2016 annetun komission päätöksen (EU) 2017/1861 (¹) siltä osin kuin se koskee valittajaa
- vaihtoehtoisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut muutoksenhakuasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo, että valituksenalainen tuomio on kumottava seuraavilla neljällä perusteella:

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä on sekoitettu valtiontuen olemassaolon kahden edellytyksen (valtion varat ja etu) arviointi.

Toinen valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä on katsottu, ettei yksityinen markkinataloustoimija -arviointiperustetta voitu soveltaa tässä tapauksessa. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti päätenyt katsomaan, että lentoaseman pitäjät eivät käyttäneet merkittävässä määrin omia varojaan eivätkä ne toimineet yksityisinä markkinaloustoimijoina. Lisäksi valituksenalaisen tuomion päätelmä yksityinen markkinataloustoimija -arviointiperusteen soveltamatta jättämisestä on SEUT 345 artiklan vastainen ja loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta sekä easyJetin puolustautumisoikeuksia.

Kolmas valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä on päädytty katsomaan, että lentoaseman pitäjät ovat toimineet pelkästään Sardinian alueen välittäjinä.

Neljäs valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe (i) alueellisen tukijärjestelmän lopullisten edunsaajien, (ii) välillisen edun ja (iii) tukijärjestelmän toissijaisten vaikutusten yksilöinnissä.

(¹) EUVL 2017, L 268, s. 1.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 15.6.2020 – Pollinis France v. komissio

(Asia T-371/20)

(2020/C 297/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pollinis France (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja C. Lepage)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission implisiittisen päätöksen, jolla on asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hylätty viitenumerolla GESTDEM No 2020/0498 rekisteröityihin asiakirjoihin tutustumista koskeva uudistettu hakemus
- velvoittamaan työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan nojalla Euroopan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut 3 000 eurolla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalainen päätös on asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan vastainen, koska Euroopan komissio ei ole esittänyt perusteluja päätöksentekomenettelyn suoja koskevan poikkeuksen soveltamiselle.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalainen päätös on asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan vastainen, koska ylivoimainen yleinen etu edellyttää pyydettyjen asiakirjojen ilmaisemista ja pyydettyihin asiakirjoihin on sovellettava ”lainsäädäntöasiakirjoja” koskevaa laajempaa tutustumisoikeutta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalainen päätös on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006⁽²⁾ 6 artiklan 1 kohdan vastainen, koska asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta on tulkittava ja sovellettava erityisen suppeasti silloin, kun pyydetty tiedot liittyvät ympäristöpäätösiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13).

Kanne 20.6.2020 – Datax v. REA

(Asia T-381/20)

(2020/C 297/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Datax sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja J. Bober)

Vastaaja: Tutkimuksen toimeenpanovirasto (REA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 13.11.2019 tehdyn päätöksen (ARES 2019 7018535 — 13/11/2019), jolla osittain hylätään tukikelpoiset menot ja määrätään unionin rahoituksen takaisin perimisestä ja vaaditaan kantajaa korvaamaan vahingot
- velvoittamaan tutkimuksen toimeenpanoviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajan edustajan kulut unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu tosiseikkoja koskeviin virheisiin ja Puolan työolainsäädännön rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusperiaatteiden, erityisesti oikeusvaltioperiaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantaja ole syylistynyt sääntöjenvastaisuuksiin.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei suhteellisuusperiaatetta ole noudatettu.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu virheelliseen väitteeseen siitä, että kantaja on rikkonut tukisopimuksia.
- 6) Toissijainen kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen päätöksen on komission sijaan virheellisesti tehnyt REA, Euroopan unionin toimeenpanovirasto.
- 7) Toissijainen seitsemäs kanneperuste, joka perustuu Belgian kuningaskunnan lainsäädännön rikkomiseen.
- 8) Niin ikään toissijainen kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaajan taloudelliset saatavat ovat vanhentuneet.

Kanne 19.6.2020 – Flašker v. komissio

(Asia T-392/20)

(2020/C 297/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Petra Flašker (Grosuplje, Slovenia) (edustaja: asianajaja K. Zdolšek)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa SA.43546 – väitetty valtiontuki Lekarna Ljubljanalle 24.3.2020 tehdyn Euroopan komission päätöksen, jossa todetaan muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta, etteivät kantajan kantelun kohteena olevat toimenpiteet ole valtiontukea
- määräämään Euroopan komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut sisältävät aineellisia ristiriitoja, minkä vuoksi SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvollisuutta on loukattu.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komission toteamus siitä, että toimenpiteet ovat voimassa olevaa tukea, sisältää oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä.

— Kantaja väittää tältä osin, että komission päätös perustuu epätasällisiin ja epätäydellisiin tosiseikkoihin ja niiden tosiseikkojen virheelliseen lailliseen luokitteluun, mikä johtaa SEUT 107 ja 108 artiklan rikkomiseen.

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kahdessa ensimmäisessä kanneperusteessa kuvatut oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevat virheet paljastavat riittävästi vaikeuksia komission tämän asian arvioinnissa ja merkityksellisten tosiseikkojen riittämättömän tutkimisen ennen päätöksen tekemistä muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta. Näihin vaikeuksiin liittyy muita, menettelyllisiä vaikeuksia, jotka esitetään tässä kolmannessa kanneperusteessa. Näiden vaikeuksien vuoksi komissiota vaadittiin aloittamaan muodollinen tutkintamenettely, mistä kieltäytymällä se loukkasi SEUT 108 artiklan 2 kohdasta johtuvia kantajan menettelyllisiä oikeuksia.

Kanne 27.6.2020 – Global Translation Solutions v. komissio

(Asia T-404/20)

(2020/C 297/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Global Translation Solutions ltd. (Valletta, Malta) (edustaja: asianajaja C. Mifsud-Bonnici)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 17.4.2020 tekemät päätökset (i) myöntää hankintamenettelyn TRAD19 yhteydessä erä 22 EN>MT tarjouskilpailun voittajalle ja (ii) hylätä kantajan tekemä erä 22 koskeva tarjous ja kaikki näihin liittyvät vastaajan päätökset
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan 17.4.2020 tekemien päätösten (i) myöntää hankintamenettelyn TRAD19 yhteydessä erä 22 EN>MT tarjouskilpailun voittajalle ja (ii) hylätä kantajan tekemä erä 22 koskeva tarjous lainvastaisuuteen, koska ne perustuvat vakavaan ja ilmeiseen arviointivirheeseen tarkastuskokeen arviointiin tarkoitettujen vakioarvosteluasteikon laatimisessa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan 17.4.2020 tekemien päätösten (i) myöntää hankintamenettelyn TRAD19 yhteydessä erä 22 EN>MT tarjouskilpailun voittajalle ja (ii) hylätä kantajan tekemä erä 22 koskeva tarjous lainvastaisuuteen, koska vakioarvosteluasteikon laatiminen oli vastoin lakia, muun muassa varainhoitosäännöksen 160 artiklan 1 kohtaa⁽¹⁾, ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita, mukaan luettuna julkisia hankintoja koskevaa periaatetta ja muun muassa yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatetta.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu vastaajan 17.4.2020 tekemien päätösten (i) myöntää hankintamenettelyn TRAD19 yhteydessä erä 22 EN>MT tarjouskilpailun voittajalle ja (ii) hylätä kantajan tekemä erää 22 koskeva tarjous lainvastaisuuteen, koska vastaaja ei perustellut päätöstään hylätä kantajan tarjous kuten unionin oikeudessa ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu vastaajan 17.4.2020 tekemien päätösten (i) myöntää hankintamenettelyn TRAD19 yhteydessä erä 22 EN>MT tarjouskilpailun voittajalle ja (ii) hylätä kantajan tekemä erää 22 koskeva tarjous lainvastaisuuteen, koska vastaajan käytös kantajan kanssa 17.4.2020 jälkeen käydyssä viestinvaihdossa erityisesti sen vakioarvosteluasteikkoa ja ”ennalta määrättyjä virheitä” koskevien selitysten osalta oli vastoin asianmukaisen huolellisuuden (due diligence) periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja julkista hankintaa koskevaa periaatetta.

(¹) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).

Kanne 3.7.2020 – KT v. EIP

(Asia T-415/20)

(2020/C 297/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: KT (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen, mukaan lukien siihen sisältyvä lainvastaisuusväite,
- ja tämän seurauksena
 - kumoamaan 24.3.2020 tehdyn päätöksen, jolla hänet kurinpitoseuraamuksena irtisanottiin vakavasta syyistä ilman irtisanomisaikaa mutta siten, että hän sai lähtökorvauksen
 - velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, ettei toimen antajalla ollut riittävää toimivaltaa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu menettelyn kohtuullisen keston ylittämiseen ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu puolueettomuusperiaatteen loukkaamiseen. Yhtäältä kantaja esittää lainvastaisuusväitteen, jolla hän väittää, että Euroopan investointipankin henkilöstösääntöjen 40 artikla on puolueettomuusperiaatteen vastainen objektiivisen puolueettomuuden osalta. Toisaalta hän katsoo, että EIP:n aloittama menettely oli puolueettomuusperiaatteen vastainen subjektiivisen puolueettomuuden osalta.

- 5) Viides kanneperuste koskee ilmeisiä arviointivirheitä ja henkilötietojen suojaa koskevien säännösten rikkomista.
- 6) Kuudes kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Kanne 3.7.2020 – KU v. EUH**(Asia T-425/20)**

(2020/C 297/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* KU (edustaja: asianajaja R. Wardyn)*Vastaaja:* Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajan avustamispyynnön hylkäämisestä 17.9.2019 tehdyn EUH:n päätöksen
- kumoamaan kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemän valituksen hylkäämisestä 3.4.2020 tehdyn päätöksen
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 15 000 euron korvauksen kantajan kärsimästä henkisestä väkivallasta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen ja näytön sivuuttamiseen
 - Kantajan mukaan EUH:n 17.9.2019 ja 3.4.2020 tekemiä päätöksiä ei ole perusteltu riittävästi, mikä on vastoin hallinnon velvoitetta perustella päätöksensä (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohta ja Euroopan hyvän hallintotavan säännöstö).
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen: henkilöstösääntöjen 12 a artiklan virheellinen soveltaminen
 - EUH sovelsi henkilöstösääntöjen 12 a artiklaa virheellisesti, koska se ei ottanut huomioon, että kantajan esittämässä avustuspynnössä kuvattu X:n menettely merkitsi kyseisessä artiklassa tarkoitettua henkistä väkivaltaa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen
 - EUH teki ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ottanut huomioon, että hakijan esittämässä avustuspynnössä kuvattu X:n menettely oli henkistä väkivaltaa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu avustamisvelvoitteen laiminlyöntiin: henkilöstösääntöjen 24 artiklan virheellinen soveltaminen
 - Kantaja väittää, että tutkintamenettelyn yli 16 kuukauden kesto oli kohtuuton ja että EUH – yhdessä IDOC:n kanssa – loukkasi kohtuullisen ajan periaatetta sekä velvoitetta toimia joutuisasti eli toisin sanoen henkilöstösääntöjen 24 artiklaa.

Kanne 7.7.2020 – JR v. komissio

(Asia T-435/20)

(2020/C 297/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* JR (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Champetier)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen,
- ja tämän seurauksena
 - kumoamaan 15.4.2020 tehdyn päätöksen, jolla komissio hylkäsi kantajan tekemän uudelleentarkastelupyynnön, joka koski sisäisen virkakilpailun COM/03/AD/18 (AD6) – 1 – Hallintovirkamiehet, valintalautakunnan 16.12.2019 tekemää päätöstä olla sisällyttämättä kantajaa varallaolueluetteluun, sekä kumoamaan kyseisen 16.12.2019 tehdyn päätöksen tarpeellisilta osin
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja valintalautakunnan toimintaa ohjaavien sääntöjen rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu perusteluvetoituksen laiminlyöntiin ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

Kanne 10.7.2020 – Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio

(Asia T-440/20)

(2020/C 297/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantajat:* Jindal Saw Ltd (New Delhi, Intia), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (edustajat: asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Jindal Saw Limitedin osalta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-301/16 antaman tuomion perusteella 15.4.2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/527
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1225/2009 10 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja taannehtivuuskiellon yleistä periaatetta on loukattu.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan taannehtivuuskiellon yleistä periaatetta ja oikeusvarmuuden yleistä periaatetta on loukattu.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 266 ja SEUT 264 artiklaa on rikottu.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa on rikottu.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan oikeutta tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin on loukattu ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on rikottu.
6. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan unionin tullikoodeksin 103 artiklaa ja SEUT 296 artiklaa on rikottu.
7. Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan komissiolla ei ole toimivaltaa asettaa kirjaamisvelvoitetta Jindalin tuonnille ja jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1225/2009 14 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 10.7.2020 – Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio

(Asia T-441/20)

(2020/C 297/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Intia) ja Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (edustajat: asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen tasoitustullin ottamisesta uudelleen käyttöön Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Jindal Saw Limitedin osalta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-300/16 antaman tuomion perusteella 15.4.2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/526
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 597/2009 16 artiklan 1 kohdan ja taannehtivuuskiellon yleisen periaatteen loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu taannehtivuuskiellon yleisen periaatteen ja oikeusvarmuuden yleisen periaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 266 artiklan ja SEUT 264 artiklan loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen ja SEU 5 artiklan 1 ja 4 kohdan loukkaamiseen.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan loukkaamiseen.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu unionin tullikoodeksin 103 artiklan ja SEUT 296 artiklan loukkaamiseen.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu komission Jindalin tuonnin kirjaamisen määräämistä koskevan toimivallan puuttumiseen ja asetuksen (EY) N:o 597/2009 24 artiklan 5 kohdan loukkaamiseen.

Kanne 13.7.2020 – Grangé ja Van Strydonck v. EUIPO – Nema (âme)

(Asia T-442/20)

(2020/C 297/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantajat: Isaline Grangé (Edegem, Belgia) ja Alizée Van Strydonck (Strombeek-Bever, Belgia) (edustaja: asianajaja M. de Vroey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Nema Srl (San Lazzaro di Savena, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantajat

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin âme rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 895 139

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 4.6.2020 asiassa R 2960/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 13.7.2020 – Sanford v. EUIPO – Avery Zweckform (Etiketit)

(Asia T-443/20)

(2020/C 297/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sanford LP (Atlanta, Georgia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja J. Zecher)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Avery Zweckform GmbH (Oberlaindern/Valley, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 141999-0002

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 15.5.2020 asiassa R 2413/2018-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää Avery Zweckform GmbH:n 11.12.2018 tekemän valituksen, joka koskee EUIPO:n mitättömyysosaston 25.10.2018 tekemää päätöstä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 7 artiklan 1 kohdan rikkominen
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 63 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 13.7.2020 – VeriGraft v. EASME

(Asia T-457/20)

(2020/C 297/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VeriGraft AB (Göteborg, Ruotsi) (edustajat: asianajajat P. Hansson ja M. Persson)

Vastaaja: Pienistä ja keskisuurista yrityksistä vastaava toimeenpanovirasto (EASME)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan EASME:n esittämän 258 588,80 euron määrää koskevan palauttamisvaatimuksen pätemättömäksi
- toteamaan, että EASME:n (kokonaan tai osittain) hylkäämät, määrältään 258 588,80 euron kulut ovat tukikelpoisia kuluja
- toteamaan EASME:n esittämän 106 928,74 euron määrää koskevan perintäilmoituksen pätemättömäksi
- velvoittamaan EASME:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että palauttamisvaatimuksilla loukataan oikeutta hyvään hallintoon
 - Palauttamisvaatimusten tai niiden liitteiden perusteella ei voida ymmärtää, mitkä erityiset kulut EASME hylkäsi ja millä perusteella. Niinpä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettua oikeutta hyvään hallintoon ja tarkemmin sanottuna perustelovelvoitetta loukattiin.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että hylätyt kulut olivat tukikelpoisia tuen myöntämistä koskevan sopimuksen perusteella
- Hylätyt kulut olivat joka tapauksessa tukikelpoisia VeriGraftin ja EASME:n välisen tuen myöntämistä koskevan sopimuksen perusteella, koska ne mainittiin kyseisessä sopimuksessa ja ilmoitettiin EASME:n hyväksymissä säännöllisesti annetuissa raporteissa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että perintäilmoitus on joka tapauksessa pätemätön, koska VeriGraftin hylätyt kulut olivat tukikelpoisia tuen myöntämistä koskevan sopimuksen perusteella
- VeriGraftille aiheutuneet kulut ylittävät sen määrän, jota EASME perii takaisin palauttamisvaatimuksella, joten perintäilmoitus on pätemätön myös tällä perusteella.

Kanne 21.7.2020 – Eggy Food v. EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)

(Asia T-464/20)

(2020/C 297/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Eberhardt)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä oleva tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin YOUR DAILY PROTEIN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 953 235

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 8.5.2020 asiassa R 2235/2019-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa julkaisemaan EU-tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen nro 17 953 235
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 24.7.2020 – LD v. komissio

(Asia T-474/20)

(2020/C 297/64)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: LD (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan

- 20.6.2019 tehdyn päätöksen, jolla kantajan ei annettu osallistua kilpailun EPSO/AD/371/19 kokeisiin arviointikeskuksessa
- 31.10.2019 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin kilpailun EPSO/AD/371/19 ulkopuolelle jättämisen uudelleen tarkastelua koskeva pyyntö, ja
- 22.4.2020 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylättiin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehty valitus.

Kantaja vaatii lisäksi, että komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-456/20, LA v. komissio, esitettyjä oikeudellisia perusteita ja pääasiallisia perusteluja.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI